

MP-49

சாக்திய விழா

சீர்ப்பு மலர் - 2000

கலாசாரப்பேரவை
மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகம்
ஆரையம்பதி

அட்டைப்படவிளக்கம்

உலகநாச்சியின் மண்முனை வருகை

கி.பி.3ம் நூற்றாண்டளவில் மட்டக்களப்பை குணசிங்கன் என்னும் மன்னன் ஆண்டு வந்தான். இம்மன்னனது காலத்தில் தென்கிழக்கிலங்கையில் மண்முனை என்ற அரசியல் பிரிவு ஒன்று உருவானது.

இக்காலப்பகுதியில் அனுராதபுரத்தை மேகவண்ணன் என்பவன் ஆட்சி புரிந்தான். குணசிங்கனும் மேகவண்ணனும் நண்பர்களாயிருந்தனர்.

இவர்கள் காலப்பகுதியில் கலிங்கதேசத்தை ஆட்சி புரிந்த குஜசேனன் இவர்கள் நண்பனாவான். குஜசேனனின் புத்திரியாகிய உலகநாச்சி என்பவள் கயிலையில் குகவம்சத்தார் முற்காலத்தில் எடுத்து வைத்திருந்த சிவலிங்கத்தையும் கௌதம புத்தருடைய பற்சின்னத்தையும் எடுத்து கொண்டு தனது சகோதரன் உலகநாதனுடன் படகின்மூலம் மணிபுரத்தில் வந்திறங்கினாள்

பின் அனுராதபுரத்திற்கு வந்து மேகவண்ணனைச் சந்தித்து தான் கொண்டு வந்த புத்தரின் பற் சின்னத்தை அவனுக்கு அன்பளிப்புச் செய்துவிட்டு பின் தான் கொண்டு வந்த சிவலிங்கத்துடன் மட்டக்களப்புக்கு வந்து குணசிங்கனைச் சந்தித்தான்.

குணசிங்கன் அவளுக்கு மண்முனையைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். மண்ணேறி முனை வளர்ந்து காடு செறிந்த இப்பகுதியை திருத்தி வளமாக்கி மக்களைக் குடியேற்றி நல்லாட்சி புரிந்து வந்தாள். இவள் காலப்பகுதியிலேயே மண்முனை சிறப்படைந்தது.

இவ்வாறு இக்காலப் பகுதியில் ஆட்சி செய்த உலகநாச்சி சிவலிங்கத்துடன் இப்பிரதேசத்திற்கு வருகை தருவதையும், இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஒரு நாகபுடைப்புச் சிற்பத்தையும் (தற்போது இச்சிற்பம் மட்டக்களப்புக் கச்சேரியில் உள்ளது) அட்டைப் படத்தில் காண்கின்றீர்கள்

அட்டைப்படத்தை வரைந்த ஈ.குலராஜ் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்.

மண்முனைப்பற்று பிரதேச சர்க்குத்திய விழா
சீறுப்பு மலர் 2000

பிரதேச கலாசார பேரவை
பிரதேச செயலகம்
மண்முனைப்பற்று
ஆரையம்பதி.

Divisional Secretary
Divisional Secretariat
Manmunai Pattu
Arayampathy.

மண்முனைப்பற்று பிரதேச கலாசார பேரவை-2000

- தலைவர் :** திரு.க.சீவநாதன்
பிரதேச செயலாளர்
- உபதலைவர் :** திரு.வெ.தவராஜா
உதவிப் பிரதேச செயலாளர்
- செயலாளர் :** திரு.மு.சதாகரன்
கலாசார உத்தியோகத்தர்
- விடய எழுதுநர் :** ஜனாப் மு.கா.மு.தஸ்னீம்
- உறுப்பினர்கள் :** திரு.காசுபதி நடராசா
சிரேஷ்ட சனசமூக உத்தியோகத்தர்
- திரு.அ.வீனராஜ்
கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
- திருமதி. சூரியகுமாரி ஜெயாபரன்
எழுதுவினைஞர்
- திரு.பி.அருணாகரன்
சமூர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
- திரு.கே.சொக்கலிங்கம்
கி.உத்தியோகத்தர்
- திருமதி சந்திரசேகரம்
இளைப்பாறிய ஆசிரியை
- செல்வி.எஸ்.அமிர்தேஸ்வர்
ஆசிரியை
- திரு.த.மலர்ச்செல்வன்
கலாசார உத்தியோகத்தர்
- திரு.கே.மோகனதாஸ்
பல்கலைக்கழக மாணவன்
- திரு.கே.சின்னத்தம்பி
கி.உத்தியோகத்தர்,
புதுக்குடியிருப்பு வடக்கு.
- ஜனாபா.முசம்மீலா கபூர்
சமூர்த்தி அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
காங்கேயனோடை-12
- மலர்க்குழு :** திரு.வெ.தவராசா
திரு.மு.சதாகரன்
திரு.காசுபதி நடராஜா

**தற்போதைய மாவட்ட அரசாங்க அதிபரும்,
மாவட்டச் செயலாளருமான
திரு.சி.சண்முகம் அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி**

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் கிராமியக் கலை வடிவங்களின் பெட்டகமாகும். மனித வாழ்வின் நிகழ்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் நிலைக் கண்ணாடிகளாக கலைகள் மிளிகின்றன. மண்முனைப்பற்று பிரதேசத்தில் இன்றும் அவை இடம்பிடித்துள்ளன. எமது சமூகத்தில் இன்று பல கலை ஆர்வலர்களும், படைப்பாளிகளும் சமூகத்தின் பட்டி தொட்டிகள் எங்கும் மறைந்து வாழ்கின்றார்கள் அவர்கள் தம் திறமைகளையும், உணர்வுகளையும், வெளிக்கொணர்வதற்கு ஒரு மேடை அமைத்துக் கொடுத்து சமூகத்தின் மத்தியில் அவர்களை அறிமுகம் செய்யும் ஒரு கைங்கரியத்தை பிரதேச செயலகங்கள் “சாகித்திய விழா” மூலம் ஆண்டு தோறும் செய்து வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

அவ்வகையில் மண்முனைப்பற்றுப் பிரதேச செயலகமும் இப்பணியைத் திறம்படச் செய்து வருவது பாராட்டுதற்குரியது.

ஆவணப்படுத்துதலில் விழாமலர்கள் மிகச் சிறந்த இடம் பெறக்கூடியவை மண்முனைப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை தமது பிரதேசம் சார்ந்த கலைகளைப் பற்றிய தேடலைக் காலத்துக்குக் காலம் தங்கள் வெளியீடுகள் மூலம் அறிமுகம் செய்திருப்பதை நன்கு அறிவேன். அந்த வரிசையில் இவ்வாண்டு வெளிவரும் சாகித்திய விழா சிறப்பு மலரும் நல்லதோர் ஆவணமாகும்.

இச்சாகித்திய விழா 2000ஆம் ஆண்டு
நடைபெறவேண்டிய போதும் பல்வேறு காரணங்களினால்
2001இல் நடைபெறுகின்றது. இவ்விழா இனிதே நிறைவு
பெற என் மனம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்களைத்
தெரிவிப்பதில் மகிழ்வெய்துகின்றேன்.

தற்போதைய அரசாங்க அதிபர் என்ற வகையில்
இச்சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில்
பெரும் உவகை கொள்வதோடு இப்பணி நல்ல
முறையில் வெற்றி பெற முன் நின்று உழைத்த பிரதேச
செயலாளருக்கும் அவரோடு தோளோடு தோள் நின்று
பங்களிப்புச் செய்த பிரதேச கலாசார பேரவை
உறுப்பினர்களுக்கும் பங்கு பற்றி ஒத்துழைப்பு நல்கும்
கலைஞர்களுக்கும் பிரதேச செயலக
உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள்
உரித்தாகும்.

சி.சண்முகம்,
அரசாங்க அதிபர்,
மாவட்டச் செயலகம்,
மட்டக்களப்பு.

வாழ்த்துச்செய்தி

மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்படும் சாகித்திய விழாவையொட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்வும் மனநிறைவும் அடைகின்றேன்.

பண்பாடும் கலையும் கலாசாரமும் அருகிவரும் இந்நாளில் அதைப்பேண பிரதேச மட்டத்திலும் சாகித்திய விழாக்களை நடாத்தி ஊக்கப்படுத்திவரும் செயல் பாராட்டப்படவேண்டியதும் தொடரப்படவேண்டியதுமாகும்.

மண்முனைப்பற்று பிரதேச செயலகம் தொடர்ந்து இவ்விழாவை நடாத்துவதும் கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதும் சிறப்புமலரை வெளியிடுவதும் இப்பிரதேச மக்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் புத்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் செயலாகும். இந்நிகழ்வு சகல விதத்திலும் சிறப்புற வாழ்த்துவதுடன் முன்னின்றழைத்த அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வே.சண்முகம்.

மேலதிக அரசுஅதிபர்,
மட்டக்களப்பு.

ஆசீர்செய்தி

மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின்கண் பாரம்பரியக் கலைகளுக்கு பெயர் பெற்ற இடங்களில் சிறப்பிடம் பெறுவது மண்முனைப் பற்று பிரதேச சபையாகும். இங்கு பிரதேச செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு இயங்கி வரும் கலாசாரப்பேரவை கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் கலை வளர்ச்சியிலும் பாரம்பரியப் பொருட்கண்காட்சியிலும் கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதிலும் ஈடுபட்டு வருவதனை நான் நன்கறிவேன். கலாசார சபையானது இம்முறையும் கலைவிழா வொன்றையும் அதனோடு தொடர்பாகச் சிறப்பு மலர் ஒன்றையும் வெளியிட முனைந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டப்படவேண்டிய வொன்றாகும்.

கலை வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றுவோர் தாம் வாழும் காலப்பகுதியிலேயே கௌரவிக்கப்படும் நடைமுறை மிக அண்மைக்காலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வகையில் இம்முறை விழாவின் போது கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்படவுள்ளமை மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. பிரதேச செயலகங்கள் தோறும் தற்பொழுது கலாசார உத்தியோகத்தார்கள் நியமிக்கப்பட்டு பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் செயற்றிட்டங்களை விரிவாக்கம் செய்து வருகின்றனர். பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத் தேடல்முயற்சிகளும் ஆவணப்படுத்தலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. கூத்துக்கள் , நாட்டுப்பாடல்கள் என்பன ஒலிப்பதிவு நாடாக்களின் பதியப்பட்டுள்ளன.

மண்முனைப்பற்று ஆரையம்பதிக் கலாசாரப் பேரவைக் கலைவிழாவின் ஒரு அங்கமாகச் சிறப்பு மலர் ஒன்றையும் வெளியிடவுள்ளது பாராட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும். இம்மலரில் நல்ல பல ஆக்கங்கள் இடம்பெற வேண்டுமென நல்லாசி கூறுவதில் மட்டில்லா மகிழ்வடைகின்றேன்.

எஸ்.எதிர்மன்னசிங்கம்.

உதவிப்பணிப்பாளர்,

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,

கல்விஅமைச்சு - வடக்கு கிழக்கு மாகாணம்.

பிரதேச செயலாளரிடமிருந்து....

இனத்துவக்குழுமத்தின் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்தும் குறியீடுகளாக கலாசார விழுமியங்களே முன்னிடம் பெற்று வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த விழுமியங்களையும் அதன் கோலங்களையும் வெளிக்கொணர்வது, பாதுகாப்பது, வளர்த்தெடுப்பது முதலான பணிகளை மேற்கொள்வது சமகாலத்தவரின் தலையாய பணிகளில் ஒன்றாகும்.

மண்முனைப் பிரதேச செயலகம் தனது கலாசாரப் பேரவை மூலமாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களினூடாக ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் சாகித்திய விழாவில் பிரதேசக் கலாசாரப் பண்புகள் முன்னெடுக்கப்படும் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

கலைகள் ஒன்று கூடி கலைகளைக் கௌரவிக்கும் இந்த விழா சரித்திரம் படைக்கக் கூடிய எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் சமூகத்துக்கு அடையாளங் காட்டக்கூடிய சிறப்புப்பெறுகின்றது.

வளரும் கலைஞர்களுக்கு வழிகாட்டும் இந்த விழா மருவிச் சென்று கொண்டிருக்கும் கிராமியக் கலைஞர்களுக்கு அரங்கம் அமைத்துத் தருகின்றது. மண்வாசனை கமழும் பாரம்பரியக் கலைகள் பார்ப்போரை வியக்கவைக்கும் அரங்காட்டு நிகழ்வாக வருகின்றது.

பாடசாலைச் சிறுவர்களின் ஆக்கங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பரிசு நிகழ்ச்சிகளும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

மட்டக்களப்பின் நாட்டார் இலக்கியத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இவ்வாண்டு சாகித்திய விழா மலர் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடக் கூடிய சிறப்பம்சமாகும். இது கடந்த கால விழா மலர்களைப் போல் சிறந்த ஆவணப்படுத்தலுக்குரிய பதிவேடாக விளங்கவல்லது.

இவ்வாறு பல்வேறு சிறப்புக்களையும் கருத்தெடுத்து நிகழும் இவ்விழாவை நடத்த அரும்பாடுபட்டுழைத்த கலாசாரப் பேரவையினருக்கும் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தார்களுக்கும்- - வாழ்த்துச்செய்திகள் வழங்கி எங்களை ஊக்கப்படுத்திய அரசாங்க அதிபர், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர், வடக்கு கிழக்கு மாகாண கலாசாரப் பணிப்பாளர் ஆகியோருக்கும் நிதியளித்து உதவி செய்த புரவலர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் தொடர்புடைய அனைவருக்கும் எனது மனமார்த்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

க.சீவநாதன்

பிரதேச செயலாளர்.

உதவிப் பிரதேச செயலாளர்....

பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்படும் சாகித்திய விழாவையொட்டி வெளியிடப்படும் சிறப்பு மலரொன்று வெறுமனே வாழ்த்துச்செய்திகளையும் தகவல்களையும் விளம்பரங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவராமல் காத்திரமான படைப்புக்களைக் கொண்ட ஆவணமாக வெளிவரவேண்டும் என்பதில் இம்மலர்க்குமூவும் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் கவனமாகவிருப்பதனால் மண்முனைப்பற்று பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் வெளியிடப்படும் மூன்றாவது மலரும் முடிந்தளவு பெறுமதியான விடயதானங்களுடன் வெளிவருவது மனதிற்கு நிறைவைத் தருகிறது.

இவ்வாண்டு மலர் மட்டக்களப்பின் நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பான பல்வேறு பார்வைகளை உள்ளடக்கிய கட்டுரைகளை பெருமளவு உள்வாங்கியிருக்கிறது. இதன் பெறுமதி என்னவென்பதை வாசகர்கள் தான் சொல்ல வேண்டும்.

நாட்டார் இலக்கியம் என்பது பெரும் கடல். அதில் துளியை மாத்திரமே ருசித்துப் பார்க்க இம்மலர் இடம் தரும். இந்த மலர் பெரும் “தாகத்திற்கு ஒரு சொட்டு தண்ணீர்” மட்டுந்தான். மட்டக்களப்பு நாட்டார் இலக்கியத்தின் பிறப்பிடம் மண்முனைப்பற்றிலும் மாவட்டத்திற்கு ஈடுகொடுக்குமளவிற்கு நாட்டார் இலக்கியங்கள் நிறைந்துள்ளது. இன்னும் உயிர்வாழ் இலக்கியமாகவுள்ள நாட்டார் இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்ந்தும் இடம்பெறவேண்டும் என்பது எமதவா.

இந்த ஆய்வின் சிறுகிறுதான் இந்த சிறப்பு மலர்.

கட்டுரைகளை சேகரிப்பதில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு விட்டோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளின் மத்தியில் எமது மையக்கருத்தோடொத்த கட்டுரைகளை எழுதித்தருவது எழுத்தாளர்கட்கு சிரமந்தான். இவர்கள் எழுதுவதை மட்டுமே தொழிலாகக் கொண்டிருந்தால் நாம் கட்டுரைகளை பெறுவதில் கஷ்டப் பட்டிருக்கத் தேவையில்லை.

நிறைவு மகிழ்வைத் தருகின்றது.

மீண்டும் சந்திப்போம் அடுத்த மலரில்...

வெ.தவராஜா

மலர் ஆசிரியரும்,

உதவிப் பிரதேச செயலாளரும்.

மட்டக்களப்பு தமிழகத்தின் கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் பேராசிரியர் க.வித்தியானந்தனின் பங்களிப்பு

1950களுக்குப் பின்னர்; அன்றைய ஆட்சியாளரால் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட பெரும் பான்மை இனக்குடியேற்றங்களும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளும் இலங்கைச் சிறுபான்மையினங்களிடையே மதம், பிரதேசம் கடந்த இயல்பான ஓர் ஒற்றுமை தோன்றக் காரணிகளாயின.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியேயுள்ள தமிழர், முஸ்லிம்கள் பற்றியும் யாழ்ப்பாண அரசியல் தலைமைகள் சிந்திக்கத் தொடங்கின. சமஷ்டிக் கட்சியான தமிழரசுக்கட்சி இதற்குத் தலைமைத் துவம் கொடுத்தது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு வெளியே தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலே தமது அபேட்சகர்களை இக்கட்சி நிறுத்தியது. சிறுபான்மையரின் உரிமைகள், பாதுகாப்புகள் என்பன அழுத்தப் பட்டன.இத்தகைய ஓர் அரசியற் பின்னணி அக் காலக் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிகளிலும் எதிரொலித்தது. தமிழரசுக் கட்சியினது தீவிர அனுதாபியும் ஆதரவாளருமான பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அக்கால கட்டத்தின் தன்மைகளைத் தன் செயற்பாடுகளிற் பிரதிபலித்தார்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழர், கலைகளை மாத்திர மன்று முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, மன்னார், சிலாபம், மலை நாடு என ஈழத்தில் தமிழர் வாழும்பிரதேசங்களிலுள்ள கலை, பண்பாடுகளை வெளிக்கொணர்வதில் பேராசிரியர் முன்னின்று ஹைத்தார். தமிழ் மக்கள் என்ற வட்டத்தையும் தாண்டி தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற இன்னும் அகன்ற வட்டத் துக்குள் முஸ் லிம் மக்களையும் கிறிஸ்தவ மக்களையும் இவர் இணைத்து அவற்றின் கலை பண்பாடு களையும் தமிழ்க் கலை பண்பாட்டின் ஒரு கூறாகக் கண்டார்.

தமிழ் பேசும் முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மக்கள் பற்றியும் அவர்களின் கலை பண்பாடுகள் பற்றியும் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் அவர் பாடிய நாட்டுப்பாடல்கள், கூத்து நூல்களைத் தொகுப்பித் தமையும் இவரது பெரும் பணிகளாகும்.

உயர் கலை மரவுகளையே தமிழ்க் கலை மரபாகக் கூறிவந்த ஒரு காலகட்டத்தில் உப கலை மரபுகளான நாட்டார் பாடல், நாட்டுக் கூத்து, நாட்டார் இலக்கியம் என்பனவற்றையும் ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களின் கலைகளாகக் காட்டினார் பேராசிரியர்.

இச்செயல் இன்னும் அன்றைய அரசியல் சமூக பின்னணியில் வைத்து இன்னும் தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை.

இப்பின்னணியிலே அவர் தொடர்பு கொண்ட பிரதேசமே மட்டக்களப்பு, மட்டக்களப்பின் கலை வளம் பெருமைமிக்கது. ஆனால் வெளியுலகு அறியாதது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் மட்டக் களப்புடன் கொண்ட தொடர்பு மட்டக்களப்புக் கலை களின் பால் அவரை ஈடுபடுத்தியது. இதனால் மட்டக்களப்புக் கலைகளை நண்பர்கள், மாணாக்கர் உதவியுடன் தேடிக் கண்டார்; களித்தார்; அதனை வளர்த்தார். மட்டக்களப்புக் கலைகளை வளர்த்த தோடு தானும் வளர்ந்தார்; தமிழை வளர்த்தோர் தமிழால் வளர்ந்தது போல. இவ்வகையில் மட்டக் களப்புத் தமிழகம் அவருக்கு நன்றியுடையது. அவரும் மட்டக்களப்பிற்கு நன்றியுடையவர்.

மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பணிகளை பின்வரும் தலைப்புகளுள் அடக்கலாம்.

பேராசிரியர் சி.மெனாகுரு

- (1) மட்டக்களப்பிலே பாரம்பரியக் கூத்துக்களை ஆட அரச மட்டத்தில் உதவி பெற்று ஊக்கு வித்தமை.
- (2) கூத்து தாளக்கட்டுக்களையும் பாடல்களையும் ஒலிப்பதிவு நாடாவில் ஒலிப்பதிவு செய்து மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு வெளியேயும் வெளி நாடுகளிலும் பரப்பியமை.
- (3) மட்டக்களப்புப் பாடசாலைகளுக்கிடையில் கூத்துப் போட்டிகளை வைத்து இளைய தலைமுறையினரை தமது பாரம்பரியக் கலைகளில் ஈடுபடவைத்தமை.
- (4) பல்கலைக்கழக மாணாக்கரைக் கொண்டு மட்டக்களப்பு மரபிலமைந்த கூத்துக்களைச் செம்மைப்படுத்தித் தயாரித்துப் பரப்பியமை.
- (5) மாநாடு நடத்தி மட்டக்களப்பு அண்ணாவி மாருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி மதிப்பளித்து கௌரவித்தமை.
- (6) மட்டக்களப்பு பழம்பெரும் நாட்டுக் கூத்தான அலங்காரரூபன் நாடகத்தைப் பதிப்பித்தமை.
- (7) மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துப் பாடல்களைத் தொகுத்து நூலாக்கியமை.
- (8) மட்டக்களப்பு கலை, கலாசாரம் சம்பந்தமாக கட்டுரைகளை எழுதியமை
- (9) மட்டக்களப்பில் நாடகக் கருத்தரங்குகள் வைத்தமை.
- (10) நவீன நாடககத்துறையோடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டக்களப்பு நாடக மன்றங்களையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவித்தமை.
- (11) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பணிகளுள் ஒன்றாக பிரதேச தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு ஒன்றினை மட்டக்களப்பிலே நடத்தி மட்டக்களப்பு பற்றிய ஆய்வுக்கு வழிவகுத்தமை.

மட்டக்களப்போடு பேராசிரியர் வித்தியா நந்தன் தொடர்பு கொள்ளக் காரணமாக இருந்தவர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையவர்களாவார். பருத்தித்துறையிலே பிறந்த பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மட்டக்களப்பிலேதான் பெண் எடுத்தார். மட்டக்களப்பு கூத்துகள் மீது மிகுந்த காதல்

கொண்டவர். மட்டக்களப்புக் கூத்துக்களின் அருமை பெருமைகளைக் குருவினிடமிருந்தே சீடன் பெற்றுக் கொண்டார்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளைக்குப் பிறகு தமிழ்க் கலைக்கழகத் தலைமைப் பதவியை வித்தியானந்தன் பெற்றுக்கொண்ட பின் மட்டக்களப்புக் கலைகள் மீது குருவின் வழியில் அக்கறை காட்டத்தொடங்கினார்.

மட்டக்களப்பின் அறிஞர் பெருமக்களான வித்துவான் வி.சீ. கந்தையா, புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, வித்துவான் சா.இ.கமலநாதன் ஆகியோரின் தொடர்புகளும் பல்கலைக் கழகத்திற்கு பயிற்ற மட்டக்களப்பு மாணவர்களின் தொடர்புகளும் மட்டக்களப்போடு பேராசிரியரை மேலும் இணைத்தன.

1960 களில் அவர் தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைவராக இருந்த வேளை மட்டக்களப்பிற்கு வந்திருந்தார். திரு. வி.சீ.கந்தையா, சா.இ.கமலநாதன் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரிடம் பயிற்ற மாணாக்கர்கள் துணையுடன் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கூத்துக்களைக் கண்டார். ஆடியோருக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து உதவியும் ஊக்குவிப்பும் கிடைக்க ஒழுங்குகள் செய்தார். சில கூத்துக்களைக் கொழும்பிலும் பேராதனையிலும் மேடையிட ஒழுங்கு செய்தார். அனுவுருத்தின் நாடகம், களுதாவளை பறைமேளக் கூத்து, பாசபதாஸ்திரம் என்ற மட்டக்களப்புக் கூத்துக்களை வெளியுலகு கண்டது.

தென்மோடி, வடமோடி தாளக் கட்டுக்களையும் பாடல்களையும் ஒலிப்பதிவு செய்து உலக நாடுகட்குப் பிரயாணம் சென்ற போது தம்முடன் கொண்டு சென்று அவற்றை அங்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இங்கிலாந்து, வேல்ஸ் ஆகிய இடங்களிலுள்ள கலாசார நிலையங்கட்கும் டென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்திற்கும் இவ் ஒலிப்பதிவு நாடாக்களை வழங்கினார்.

பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட கூத்துப் போட்டிகள் மட்டக்களப்பு மாணவர்கள்தம் பாரம்பரியத்தை உணரும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தன. உயர்கல்வி அதிகாரிகள் பேராசிரியரின் நண்பர்களாயும் மாணாக்கராயும் இருந்தமையினால் இச்செயலை அவர்கள் மூலம் இலகுவாகச் செய்து முடித்தார். 1958, 59, 60ம் ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு குருக்கள்மடம் மெதடிஸ்த மிஷன்

பாடசாலை, வந்தாறுமுலை மத்திய கல்லூரி முதலிய பாடசாலைகளிலிருந்து தெரியப்பட்ட கூத்துக்கள் கொழும்பு, பேராதனை போன்ற இடங்களில் மேடையிடவும் பட்டன.

1960 - 1965 வரை மட்டக்களப்பு கூத்துகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஈழத்தின் பல பிரதேசங்களிலும் பரவலாகவும் சிறப்பாகவும் அறியப்பட்ட காலமாகும். இக்கால கட்டத்தில் பேராசிரியர் பல்கலைக்கழக மாணாக்கரைக் கொண்டு கர்ணன் போர், நொண்டிநாடகம், இராவணேசன், வாலிவதை ஆகிய மட்டக்களப்பு பாணியிலமைந்த கூத்துக்களைத் தயாரித்தார். இவருக்கு உதவியாக வந்தாறுமுலை க.செல்லையா வாய்த்தார். பல்கலைக்கழகக் கூத்துக்கள் சிங்கள நண்பர்களாலும் வெளி நாட்டவர்களாலும் இரசிக்கப்பட்டன. ஆய்வு முயற்சியோடு கூத்தை அணுகவும் தொடங்கினர்.

1960, 70 களிலே மட்டக்களப்பிலே மட்டக்களப்புப் பிரதேச கலாமன்றம் மட்டக்களப்பு அண்ணாவிமார் மாநாடு ஒன்றை நடத்தியது. அப்போது மட்டக்களப்பின் அரசாங்க அதிபராக இருந்தவர் தேவநேசன் நேசையா அவர்கள். இதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கி திட்டங்களை வகுத்து அச்சாணியாக நின்றுழைத்தவர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களே. அண்ணாவிமார் அன்று அரசு உயர் அதிகாரிகளினால் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டனர்; கௌரவிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் விபரங்கள் அடங்கிய நூலும் வெளியிடப்பட்டது.

கலைக்கழகத்தின் தலைவராயிருந்த போது மட்டக்களப்புக் கூத்து ஒன்றைப் பதிப்பிக்க வேண்டுமெனக் கலைக்கழகம் முடிவெடுக்கக் காரணமாயிருந்தவர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களே. அப்பணியும் பேராசிரியரிடமே விடப்பட்டது. 1962ல் அலங்கார ரூபன் நாடகத்தை இவர் பதிப்பித்தார். இந்நூலின் பேராசிரியர் முன்னுரை மிக முக்கியமானது. 1960 இல் மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல் தொகுதியையும் தொகுத்து வெளியிட்டார். மட்டக்களப்பு திமிலைத் தீவு கஞ்சன் அம்மானையும் இவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்புகளில் இவருக்கு வி.சீ.கந்தையா, திமிலைத்துமிலன் ஆகியோர் உதவி புரிந்தார்கள்.

மட்டக்களப்பு கலை கலாசாரம்

சம்பந்தமாகப் பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஈழத்தில் கிராமிய நாடகங்கள் (தமிழ் வட்டம், ஆண்டுமலர் 1969) நாட்டுக்கூத்து (Kalai Arangam பொங்கல் விழாமலர் யாழ்ப்பாணம்) மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் விஷ்ணு வழிபாடு (வல்லிபுரஆழ்வார் கோயில் திருக்குட முழுக்கு மலர் 1977) நாவலர் இருவர் - ஓர் ஒப்பாய்வு (மட்டக்களப்பு தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1976) நாட்டுக்கூத்து (ராதா 1968) கிழக்கேயும் ஒரு வளாகம் (தினகரன் 1976) கிழக்கிற்கும் வடக்கிற்கும் புலவர்மணி ஒரு பாலமாயமைந்தார். (ஈழநாடு 1978) The Tamil Folk Drama (Ceylon Today 1973) A Study of Two Types of Folk Drama. Particular to the Tamils of Ceylon. (2nd Conference Seminar of Tamil 1980) முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியர் (அடிகளார் படிவமலர்) என்பன மட்டக்களப்பு பற்றிய அவரது சில கட்டுரைகளாகும்.

பேச்சாற்றல் மிக்கவரான பேராசிரியர் மட்டக்களப்பின் பல பாடசாலைகளிலும் வெளியூர்களிலும் மட்டக்களப்பின் கலை பண்பாடு பற்றி நிறையச் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பிலே தமிழ் நாடகக் குழு ஆதரவில் 1967ம் ஆண்டு தமிழ் நாடகம் பற்றிய கருத்தரங்கு ஒன்று வைக்கப்பட்டது. வி.சீ.கந்தையா, அருள் செல்வநாயகம், முருகையன், ந.சுந்தரலிங்கம், சி.மௌனகுரு போன்ற பலர் கலந்து கொண்ட இக்கருத்தரங்கு பேராசிரியரால் ஒருங்குசெய்யப் பட்டது. அவரே இதற்குத் தலைமை தாங்கினார். காரசாரமாக நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கினாற் பயன் பெற்றோர் பலர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தயாரித்த மட்டக்களப்பு வடமோடிக் கூத்தான இராவணேசன் 1965 இல் மட்டக்களப்பு மாநகரசபை மண்டபத்தில் மேடையேறுகிறது. மட்டக்களப்பு மக்கள் தமது கூத்துக்கலையை செம்மையுடனும் அழகுடனும் அளிக்கும் பேராசிரியரையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தையும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து அவருக்கு மலர்மாலை அணிந்து பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்கின்றார்கள். பேராசிரியர் இராவணேசனிற் கையாண்ட நவீன முறைகளைப் பின்பற்றி கூத்துக்களைத் தமது

பாடசாலைகளிலும் தயாரிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். க.தம்பிராசா, திரவியம் இராமச்சந்திரன், எல்.மத்திய சிங்கம், க.பாலசிங்கம் ஆகிய ஆசிரியர்கள் மட்டக்களப்புப் பாடசாலைகளில் முன்னணித் தயாரிப்பாளர்களாக விளங்கிய காலமும் இதுவே. இவ்வகையில் 1966-1969 வரையுள்ள காலத்தை மட்டக்களப்புக் கூத்தின் மறுமலர்ச்சிக் காலம் எனலாம். இதற்கு வித்திட்டவர் பேராசிரியரே.

1976 இல் மட்டக்களப்பிலே உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிறுவனத்தின் ஆதரவுடன் பேராசிரியர் பிரதேசத் தமிழ் மாநாட்டினை மட்டக்களப்பிலே நடத்தினார். கலாநிதி பத்மநாதன், கலாநிதி சண்முகதாஸ், கலாநிதி பேற்றன் பஸ்தியாம்பிள்ளை, கலாநிதி வேலுப்பிள்ளை வித்துவான் F.X.C நடராஜா, வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா, வித்துவான் சா.இ.கமலநாதன் போன்ற தமிழறிஞர்கள் இம்மகா நாட்டிற் கலந்து கொண்டு மட்டக்களப்பு பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர்.

மாநாட்டை ஒட்டி வெளிவந்த மலர் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். வித்துவான் கமலநாதன் இதன் ஆசிரியராயமைந்தார். தனது மாணாக்கரான கமலநாதனுக்குச் சகல ஆலோசனைகளும் வழங்கி மலர் சிறப்புறு வர பேராசிரியர் உதவியாக அமைந்தார். இவ்வகையில் மட்டக்களப்பு பற்றிய பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவர் பேராசிரியர்.

இவ்வகையில் மட்டக்களப்புத் தமிழகம் சம்பந்தமான கலை, பண்பாடு, இலக்கிய முயற்சிகளை வெளிக் கொணர்வதிலும் வெளியுலகுக்கு அவற்றை அறிமுகம் செய்வதிலும் மட்டக்களப்பு மக்களுக்கு அவர்கள் பாரம்பரியத்தின் விரியத்தை உணர்த்துவதிலும் அதனை ஈழத்துத் தமிழரின் கலை பண்பாட்டுச் சின்னங்களுள் ஒன்றாகக் காட்டும் வகையிலும் அவை குறித்த ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும் உழைத்த பேராசிரியர் இது சம்பந்தமாக மேலும் செயற்பட ஒரு மாணவ பரம்பரையை உருவாக்கிச் சென்றுள்ளார்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுக்கு மிகுந்த கடமைப்பாடுடையது.

அழகே தம்மே!

மண்ணுலகில் ஒரு வெண்ணிலவு - அதன் எண்ணெயெல்லாம் வளர்பிறை நிலவு!
உள்ளமெல்லாம் அதன் ஒளிவடிவம்
அதில் கள்ளமில்லை, அது அன்பின் எல்லை!

துள்ளியெழும் கயல் மீன்வடிவம் - தமிழ்
சொல்லுகின்ற கருவழி யிரண்டும்!
செல்லுகின்ற என்பாதை யெல்லாம் அவள்
நல்லவழி என்றும் காட்டுகின்றாள்!

எண்ணெயெல்ல அவள் உண்மையிலே
நல்ல எண்ணெய் தவழுகின்ற தென்றலென்பேன்
என்னையவள் வந்து மேவுகையில் - மண
மல்லிகையாய் நெஞ்சம் மகிழ்கிறது

நதிவடிவம் அவள் இடையசைவு
வளர் நாணலைப் போல் மனம் நாணறிவேன்
நர்த்தனமாய் நெஞ்சில் ஆடுகின்றாள்
என் நாயகியாள் தமிழ் சொல்லுகின்றாள்

அவள் வருகை இந்த அகிலத்திலே
அந்த ஆதவனே இதில் ஐயமில்லை
நான் அவளில் வைத்த எண்ணெயெல்லாம்
எதிரீ காலத்திலே நல்ல பதிவுரைக்கும்

வீழியிரண்டும் தரும் அன்பு மொழி
கனி இதழ்துவில் மயக்க மது வீருந்து!
உடலதுவீல் ஒரு கோடி நிவா - அவள்
உயிருடனே கலந்த அமுதக்கலா

எம். அழகுதாரை

கவிதைப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது.

ஆராயம்பதி பிரதேசத்தில் வழக்கொழிந்து வரும் வாய்மொழிக் கதைகள்

த. மு. பி. சி. சி. சி.

சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அம்மக்களின் உள்ளார்ந்த பண்புகளை அறிந்து கொள்வதற்கும் நாட்டாரியல் பெருமளவு உதவி வருகிறது. இன்று மொழியியல் அறிஞர்களும் மானுவியலாளர்களும் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள இனக் குழுமங்களின் பாரம்பரிய வாழ்க்கையையும் பண்பாட்டையும் தெட்டத்தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்கு நாட்டாரியலை இன்றியமையாத ஒன்றாகவே கருதுகின்றார்கள்.

ஆனால் தமிழில் இதுபற்றிய சிந்தனையும் ஆராய்வும் மிகமந்தமாகவே நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. தமிழ் சமூகம் தமது பண்பாடு, பாரம்பரியச் சிந்தனை என்பனவற்றை உதறித்தள்ளி மேற்கூலக நாடுகளின் ஒட்டுண்ணிப் போர்வைக்குள் தங்களை நுழைத்துக்கொள்வதிலே ஆர்வம் காட்டி வந்திருப்பதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

அதுமாத்திரமன்றி இதுவரை காலமும் எழுத்திலக்கியம் மேல்வர்க்க மத்தியதர வர்க்கப் பிரச்சினைகளையே பெரும்பாலும் எடுத்தியம்பி வந்திருக்கிறது. மாறாக, தமிழர்களின் வேர்களைத் தேடியோ, கீழ் மட்டத்தை நோக்கியோ அது பயணிக்கவில்லை. அவ்வாறான போக்கிலிருந்து விலகி தமிழர் பண்பாடு, பாரம்பரியம் பற்றிய உணர்வுகளோடு செயற்படவேண்டிய முக்கியமான தருணத்தில் இருக்கிறோம்.

வந்தேறு குடிகள், கள்ளத்தோணிகள் என்ற சொல்லாடலிருந்து எனது தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய இருப்பியல் சிந்தனையை எனது அடுத்த சந்ததிகளுக்குக் கைமாறவேண்டிய நிலையில் நாமிருப்பதை உணர்ந்த நான் நாட்டார் கதைகளைத் தொகுக்க வேண்டிய பெரும் முயற்சியில் ஈடுபடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டேன்.

இது பற்றிய தேடலில் இறங்கியபோது மட்டக்களப்பிலிருந்து சுமார் பதினெட்டு வருடத்திற்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள் என்ற தொகுப்பு மாத்திரமே இதுவரை வெளிவந்துள்ளதாக அறிய முடிகிறது. ஆனால் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் எண்ணிலடங்காத பல கதைகள் விரவிக் கிடப்பதாக அம்மம்மாக்களிடமும் பாட்டிமார் களிடமும் பாட்டன், பூட்டன்மார்களிடமுமிருந்து அறிந்தேன்.

எனினும் இந்தந்தேடலின் ஊடாக ஆராயம்பதியில் எனக்குக் கிடைத்த பல கதைகளிலிருந்து விரிவை அஞ்சி ஆராயம்பதிப் பிரதேசத்தில் வழக்கொழிந்து வரும் மூன்று கதைகளை பொதுவாசிப்புக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். வாசிப்பதனுடாக தமிழர்களின் நாட்டாரியல் சிந்தனையும் தமிழரின் இருப்பியல் சிந்தனையும் பற்றிய பிரஞ்சை எம்மத்தியிலே முகிழ்க்கும் என்று நம்புகின்றேன்..

கதை - I

ஒருநில ஒரு பொஞ்சாதியும் ஒரு புருசனும் இருந்து வந்தாங்க. புருசன் கொஞ்சம் பெரும் திண்டிக்காரன். வாய்க்கு ருசியாக எதுவும் ஆக்கினாப்போதும் கறிச்சட்டியை வழித்துத் திண்டிடுவான். இப்படித்தான் ஒரு நாள் கறுமுரல் குழம்பு பொஞ்சாதி வச்சிருக்காள். அது நல்ல சோக்கா இருந்ததால் அதன் அவன் ஒண்டும் உடாமல் எல்லாத்தையும் திண்டுத்தான்.

பொஞ்சாதி வந்து பாத்திருக்காள். ஒண்டுமிருக்கல்ல. கறிச்சட்டியை வழிச்சித்திண்டு ருக்கான். அவளுக்கு பொல்லாத ஆத்திரம் வந்திருக்கு, “இஞ்சாருக்க எனக்கு ஒண்டும் வெக்கலையா?” என்று கேட்டிருக்காள்.

“கண்டக் கறுமுரல்
பொண்டுகளுக்காகாதீ”

என்ற குருட்டு நியாயத்தை கதச்சி சமாளித்திருக்காள்.

இப்படியிருக்கக்குள்ள காத்திகை புறந்தது. காத்திகை புறந்தா, காத்திகை விளக்கீட்டுக்கு பலகாரமும், கூழும் ஊரெல்லாம் செய்தாங்க. அவளும் பலகாரமும் கூழும் செய்தாள். பலகாரமும் கூழும் கமகமவென ஊரக்கூட்ட புருசனால் இருக்க ஏலல். ஓட்டத்தில் வந்து நாக்கத் தொங்கப்போட்டான்.

“ஆண்டுக் காத்தியலில் சுட்ட பலகாரமும் கூழும் ஆம்புளைகளுக்காகாது”

எண்டவள், “அவக்கட்டி அவக்கட்டி யென்று எல்லாத்தையும் திண்டு முடித்தாள். பெருந் திண்டிக்காரனான புருசனால் “வாய்யுற.. வாய்யுற” பாத்துத்திரிக்க முடியல “கொஞ்சம் தாவேண்டீ” எண்டு கேட்டுப் பாத்தான்.

“சீச்சீ, கறுமுரல் எனக்காகாது. பலகாரமும் கூழும் உனக்காகாது எண்டாள். அடுத்த நாள் வேணுமெண்டு கறுமுரல் வாங்கி குழம்பு வச்சிருக்காள். புருசன், பொஞ்சாதிக்குரிய பங்கை எடுத்து வச்சித்து அவன் திண்டிருக்கான். பொஞ்சாதி வந்து பார்த்திருக்காள் அவளுக்குரிய பங்கு பக்குவமாய் இருந்திருக்கு. “என்னடா

அதிசயம் கறுமுரல் குழம்பு பொண்டுகளுக்கா காதுலுவ” இத எப்படித் திண்ணுற நான்” எண்டாள்.

அவன் இது உனக்கும் எனக்கும் ஆகும். அதுவும் எனக்கும் உனக்கும் ஆகும். எண்டானாம். சந்தோசப்பட்ட பொண்டாட்டி அண்டைக்கு ராவு காத்திகைப் பலகாரமும் கூழும் செய்து திண்டு மகிழ்ந்தாங்களாம்.

கதை - II

தாந்தியெண்டவள் ஒரு போடியின் பொண்டாட்டி. அவள் காசிக்காரி எண்டதால் பூனாரத்தால் தன்னச் சோடிச்சிருப்பாள். காதில சிமிக்கியும் வாளியும் கழுத்தில கம்பிப்பூரான் , உக்கட்டு, அட்டியல் அவல்மாலை, பாவக்கொட்டை மாலை, மூக்கில் தொங்கட்டான் மூக்குத்தி, தலயில கொட்டப்பாக்குக்குத்திப்படம், திருகுடி, கொண்டக் குத்தி, இடுப்புக்கு ஒட்டியாணம், காலுக்கு கொலிச்சமும் தண்டமும் எண்டு நகை நட்டாக இருப்பாளாம்.

கலியாணம், கோவில் திருவுழா, சமஞ்ச வூடு எண்டு எங்கபோற எண்டாலும் பக்கத்து ஊட்டுக்காரி தாந்தியிடம் தான் கடன் வாங்கித்துப் போட்டுத்துப் போறதாம்.

ஒரு நாள் பக்கத்து ஊட்டுக்காரி யொருத்தி படுவாங்கரைக்கு சமஞ்ச ஊட்டுக்குப் போறத்துக்கு தாந்தியின் பூராணத்தை வாங்கிப் போட்டுத்துப் போக எண்ணி தாந்தியிட்ட போயி ருக்காள். மயாண்டையான நேரமென்றதால் ஆரும் அந்த நேரத்திலையோ ராவையிலோ எதுவும் குடுக்கமாட்டாங்க. அதால் நாளைக்கு நேரத்தோட போனால்தான் பாதையை புடிக்கமுடியுமென ரோசித்தவள்,

“தாந்தியக்க, நாளைக்கு படுவானுக்கு மச்சாளற புள்ள சமஞ்சதுக்கு போகணும். உன்ட சிமிக்கையும் வாளியையும் கொஞ்சம் தந்திடுகா”

“சரி புள்ள விடியச்சாமம் நேரத்தோடவா” இதயெல்லாம் மரத்திலிருந்து கேட்டுத்திரிந்தபேய் விடியச்சாமம் நேரத்தோட போய் “தாந்தியக்கா... தாந்தியக்கா.. நான் மயாண்டைக்குள்ள கேட்டதைத் தாவன் கா” எண்டுருக்கு. தாந்தியும் பக்கத்து

ஊட்டுக்காரிதானேயென சிமிக்கி
யையும் வாளியையும் குடுத்
திருக்கா.

சத்து நேரத்
தால பக்கத்து ஊட்டுக்
காரி "தாந்தியக்கா நான்
மயாண்டைக் குள்ள
கேட்டதைத் தாவன்கா"
என்று கேட்டிருக்காள்.

"என்னடி
பொடிச்சி இப்பதானே
வந்து வாங்கினென்
னடி"

"என்னகா நீ
கதைக்கிற கத, நான்
எங்ககாவந்து வாங்கின"

"இப்பசத்து
முன்ன வந்து வாங்கி
னென்னடி"

"எண்ட
கடவுளே என்ன நாச
மத்தகத கதய்கா"
சத்தியம்மா நான் வந்து
வாங்கலகா"

போடியாரும்
வந்து வாங்கினென்ன
பொடிச்சி எண்டு சொல்லிப்
பாத்தாரு. அவளும் ஒத்தக்காலில்
நிண்டாள். புறகு யோசித்தவரு, குறி பாக்க
சத்திரியாரிட ஊட்ட நோக்கி நடந்து போயிருக்காரு.
போறவளியில நிக்கிற புளிய மரத்தடியில ஒரு
உருவம்,

"தாந்தியெண்டேன் தோந்தியெண்டேன்
தந்தாள் வாளியைப் போந்து கொண்டேன்." என்று
கூத்தாடியிருக்கு. அப்பதான் போடியாருக்கு விசியம்
விளங்கியது. இது பேயின் வேலதானென ஒடிப்போய்
ஊட்டயிருந்த வலயை எடுத்துக்கொண்டோடிவந்து
பேய்க்குமேல வலய விசியிருக்காரு.

வலக்குள்ள பேயையும் காணல
கீயையும் காணல. வாளியும் சிமிக்கியும் கிடந்தது.
போடியார் எடுத்துத்து ஊட்டுக்குப் போனாரு.

கதை - III

ஒரு பொஞ்சாதியும் ஒரு புருசனும்
ஒருரில இருந்து வந்தாங்க. அப்படியிருந்து வார
காலத்தில. புருசனார் சேன செய்யிரத்துக்காக
புருசன் பொஞ்சாதியை தனிய உட்டுத்து சேனை
செய்து வந்திருக்கான். பொஞ்சாதி புருசனாருக்குரிய
சோறுகறியை ஆக்கிக்கொண்டு ஒவ்வொருநாளும்
சேனக்கிப் போய் வந்திருக்கான். இப்படிப் போற
வாற காலத்தில அவளுக்கு இன்னொருவனோட
கள்ளத் தொட்பு ஏற்பட்டிருக்கு.

புருசனார் சேனயிலிருக்கும் காலங்களில் கள்ளத்தொடர்புக்காரன் அவளர் ஊட்டுக்கு வந்து போய்த் திரிஞ்சியிருக்கான். இப்படியொருநாள் ரெண்டுவரும் தங்கள் மறந்து போயிருந்த நேரத்தில், தன் புருசனாருக்குச் சோத்த எடுத்துத்துப் போகப் பிந்தித்து.

புடிபுடியென ஒரு பொட்டிக்குள்ள அரசி, பச்சகொச்சிக்காய், தேங்காய்ப்பாதி, வெங்காயம், மரக்கறியென எல்லாத்தையும் பச்சையாக எடுத்து வச்சித்து, வாழியிலையை வெட்டி பொட்டிக்கு மேல் போட்டு சேனக்கி ஓட்டமும் நடபுமாகப் போயிருக்காள். சோத்தக்காணாத புருசனும் என்னடா இன்னும் அவளைக் காணல எண்டுத்து, தோளில கத்திய தூக்கி வச்சித்து ஊட்டநோக்கி நடந்து வந்திருக்கான். ரெண்டுவரும் இடயில சந்திச்சவுடனே “இவ்வளவு சாமமும் ஆரோடடி படுத்துக்கிடந்தன்” எண்டு புருசன் அவளில் பாஞ்சிருக்கான்.

அவள், “நான் இந்தப்பாடுபட்டு ஆக்கி அவிச்சித்து ஓட்டமும் நடபுமாக வாரன் உனக்கு இந்தச் சூறு எழும்புதா”எண்டு கொம்பித்து. “நான் எடுத்து வந்ததெல்லாம் பச்சப்படியாகப் போகட்டும்” எண்டு கொட்டியிருக்கான். பாத்தான் புருசன் கொட்டினதெல்லாம் பச்சப்படியாகக் கிடந்திருக்கு.

“என்னடா இவள் இத்தனை காலமும் நமக்கு சோத்தக் கொண்டு வாரவள் இண்டைக் கெண்ட தருணம் நாம ஆத்திரப்பட்டதால அவளுக்கு ஆத்திரம் வந்து பச்சப்படியாய் பொயித்தே ” எண்டு திகயித்துப் போனான்.

அதற்குப் புறகு பொண்டாட்டியும் புருசனும் சந்தோசமாக இருந்து வார காலத்தில அந்த ஊருள்ள அம்மன் கோவின கொண்டுத் தாவு. செய்யாத வேலயில்ல. பூசபுனக்காரம், பூசாரிமார் களைக் கொண்டு அதுவெட்டி இதுவெட்டி ஆட்டாத தெய்வமில்ல. ஒண்டுக்கும் ஒரு பலனும் கிடைக்கல.

அப்ப ஒரு நாள் இந்தச் சேனக்காரனிட்ட ஊரவர் ஒருவர் விசியத்த கதச்சியிருக்காரு. சேனக்காரன் தன்ட பொஞ்சாதி பத்தினியெண்டும் அவளிட்ட சாமி குடிக்கொண்டிருக்கு எண்டு கதச்சியிருக்கான். அப்ப அவனும் உன்ட பொஞ்சாதியைக் கொண்டு கடசி முயற்சி செய்து பாப்பம் எண்டு கதச்சித்து, ஊராக்கல கூட்டித்து அவளிட்ட போய், “தாயிட கோவில் சிலையைத் திருப்பித்தரச்சொல்லி

அவளிட்ட கெஞ்சினாங்க. அவளும் சரியெண்டாலும் ஒண்டு ரெண்டு கோரிக்கையை வச்சாள்.

“மேல்கட்டி வெள்ளபுடிச்சி கொட்டு முழக்கம் முழங்க என்ன கூட்டித்துப் போகணும்”

“கோவிலுக்குள்ள போனபுறகு ஆரும் அக்கம் பக்க அல்லயல்ல ஒத்தருமிருக்கக் கூடாது” என்றாள்.

ஊராரும் அவளிர கோரிக்கைக்கு ஓம் எண்டாங்க. அப்ப, அவள் ஒத்தருக்கும் தெரியாம தேய்ந்த வாள்வக்கட்டையும் துடக்குத் துணியையும் அடிமடிக்குள்ள கட்டித்து ஊராக்களுடன் மேல்கட்டி வெள்ள புடிச்சி கொட்டு முழக்கத்துடன் கோவிலுக்குள்ள போயிருக்கான்.

கோவிலுக்குள்ள நுழஞ்சவள் தாயாரிட சிலையைப் பார்த்து,

“நான் வேசயாடினா, உனக்கென்னடி, இப்ப திரும்பப்போறாயோ இல்ல இந்தத் தேய்ந்த வாள்வக்கட்டாலும் இந்தத் துடக்குத்துணியாலும் உன்ட முகத்தத்துடைக்கவோடி” என்றிருக்கான்.

உடன தாயாரும் பயத்தினால திரும்பி யிருக்காவ

உடன அவள் தாயார வந்து பாருங்க என்று ஊராரை கூப்பிட்டிருக்காள். ஊராக்களும் வந்து பாத்துத்து திகச்சிப் பொயித்தாங்க! உம்மையான பத்தினித் தெய்வமென மெச்சி அவள கும்புட்டு வாத்தினாங்களாம்.

கதை சொன்னவர்கள்:

திருமதி.செ.பொன்னம்மா	(வயது 72) ஆரையம்பதி
திருமதி.க.சீனப்பிள்ளை	(வயது 67) ஆரையம்பதி
திருமதி.த.பாக்கியலெட்சுமி	(வயது 54) ஆரையம்பதி
திரு.ஆ.தங்கராசா.	(வயது 56) ஆரையம்பதி

நவீன கவிதையின் பாடல்கள்... நாட்டார் பாடல்கள்

பாரதியார் நவீன கவிதையின் பிதாமகனென்பதில் கருத்துவேறுபாடில்லை. ஆயினும், நவீன கவிதை தொடர்பாக அவர் அறிமுகப்படுத்திய அனைத்து விடயங்களையும் அவருக்குப் பின்வந்த கவிஞர்கள் பின்பற்றியுள்ளனர் என்பதற்கில்லை. அத்தகைய விடயங்களுள்ளொன்று, நாட்டார் பாடல் மரபிற்கு தமது நவீன கவிதையில் பாரதியார் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவமாகும். இவ்வடிப்படையில் பொதுவாக ஈழத்துக் கவிஞர்களும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு பிரதேசக் கவிஞர்களும் நாட்டார் பாடல் மரபினை எந்தளவிற்கு கையாண்டுள்ளனர் என்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியமானது.

ஒரு கவிஞன் நாட்டார் பாடலைப் பல்வேறு விதங்களில் பயன்படுத்த முடியும். இவற்றுள்ளொன்று நாட்டார் பாடல் உள்ளடக்கத்தை நவீன நோக்கில் பயன்படுத்துவதாகும். கிழக்கிலங்கையில் பிரசித்தி பெற்றுள்ள 'ஆக்காண்டி' பாடலை ஈழத்துக் கவிஞர்கள் சிலர் நவீன நோக்கில் அணுகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்விதத்தில் ஈழத்துக் கவிஞர் மூவரது கவிதைகள் கவனத்திற்குரியன. சண்முகம் சிவலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், வ.அ.இராசரத்தினம் ஆகியோரே அவர்களாவர்.

மேற்கூறியவருள் சண்முகம் சிவலிங்கம் 'ஆக்காண்டி'யின் குரலில், காலங்காலமாக

சொல்லொண்ணாத் துன்பங்களை அனுபவித்தும் மீட்சிகாணாத உலகத்தொழிலாளரின் அழகையை இனங்காண்கின்றார்.

"ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கு முட்டை வைத்தாய்
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்.

.....
வண்டிகள் ஓட்டி
மனிதர்க் குழைத்து வந்தேன்.
கையால் பிடித்துக்
கரைவலையை நானிழுத்தேன்
கொல்லன் உலையைக்
கொளுத்தி இரும்படித்தேன்

.....
விண்வெளியில் செல்வதற்குப்
பாதைகள் சமைக்கும்
பணியும் பல புரிந்தேன்
ஆனாலும் குஞ்சுக்கு
அரைவயிறு போதவில்லை
காதல் உருகக்
கதறி அழுது நின்றேன்.
..... "

என்றவாறு அமைகின்ற உள்ளத்தை உருகவைக்கும் நெடுங்கவிதை அது.

- சிவலிங்கம், மு.பொன்னம்பலம், வ.அ.இராசரத்தினம் -

மற்றொரு கவிஞரான மு.பொன்னம்பலம் ஆக்காண்டி பாடலை ஈழத்து அரசியலை- அரசியல் கட்சிகளின் செயற்பாடுகளை விமர்சிப்பதற்கும் ஆனமீகக் கருத்துக்கள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தியுள்ளார். உரையாடல் பாணியிலமைந்த சுவையான அக்கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

“.....

பூர்வ கதை சொல்லவில்லை
புளித்த கதை அது, அதனால்
இடையில் நான் முட்டையிட்டு
சீரழிந்த கதை சொல்வேன்.

சரி எனக்கு விளங்குகிற மாதிரி
சொல்லு தாயே.

முன்னர் வயது முதிரா பருவத்தில்
ராணி ஒருத்திக்கு சேவகங்கள் செய்து வந்தேன்.
ஓ, அப்படியா
சொல்லு தாயே.

சேவகங்கள் செய்கையிலோர்
'சேர்' என்று பேர் பெற்ற
சீமாணை நான் கூடி
தேசிய முட்டையிட்டேன்.
தேசிய முட்டையிட்டேன்.
பிறகு?
தேசிய முட்டைமெல்ல
தேய்வுற்று தேய்வுற்று
தேய் கட்டையாய் போகையிலே
அன்னார் வழிவந்த ஐயாவை நான் கூடி
ஐம்பதுக் கைம்பதென்னும்
அழகான முட்டையிட்டேன்
முட்டையிட்ட வேகத்தில்
மூலம் எரிந்ததனால்
கொக்கரித்து கொக்கரித்து
கோமான் குறண்டிவிட்டார்.
அடபாவமே, பிறகு?
இட்ட முட்டை அடைகாக்க
இயலாமல் நான் அழிந்தேன்
.....”

'ஆக்காண்டி' பாடலை புதிய நோக்கில் அணுகிய மற்றொரு 'கவிஞர்' புனைகதை ஆசிரியராக நன்கறியப்பட்ட வ.அ.இராசரத்தினம். அன்னார் 'ஆக்காண்டி'யின் அழகையில் இன்றைய அகதித் தமிழரின் அழகுரலைக் கேட்கின்றார். நீண்ட அக்கவிதை, இவ்வாறு முடிகின்றது.

“நானழுத கண்ணீரும் - இந்த
நாடழுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிறைந்து
வழிப்போக்கர் கால்கழுவி
இஞ்சிக்குப் பாய்ந்து
இலாமிச்சை வேரோடி
வயலுக்குப் பாய்ந்து
வயல்வெள்ளக் காடாகி
நடே அழுததையா
நாளை நமதாமோ?”

மேற்கூறியவாறு நாட்டார் பாடல்களின் உள்ளடக்கத்தைப் பயன்படுத்துவது தவிர நாட்டார் பாடல் வடிவங்களையும் நவீன கவிஞர் பயன்படுத்த முடியும். நிகழ்கால அரசியல் நெருக்கடியை எடுத்துரைக்க நாட்டார் பாடல் வடிவத்தை அழகாகக் கையாண்டுள்ளார், சாருமதி. 'இருவர் பாடல்' என்ற அவரது கவிதையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

பெண்:

உச்சால வெய்யில் காய
ஊரை விட்டுப் போற மச்சான்
வட்டைக்குள்ள போறியோகா
ஆமிக்காறன் வாறவழி

ஆண்:

ஆமிக்காறன் வாறவழி
அப்பனும் நான் போறவழி
வட்டைக்குள்ள போகாட்டா
வகுத்துச் சோத்துக் கென்னவழி

பெண்:

வகுத்துச் சோத்துப் பாத்தியெண்டா
வம்புல நீ மாட்டிடுவா
ஆமிக்காறன் சுட்டுப்போட்டா
ஆரு தருவா உசிருனக்கு?

இவ்வாறே, பூசாரியின் உடுக்கடி பாடல் வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி இன்றைய கொடுமை நிகழ்வுகளை உணர்ச்சி பூர்வமாக சித்திரிக்கின்றார் இன்னொரு கவிஞர்.

பூசாரி கூவுகிறான்:

“தீன்பண்டங் கொண்டு
திரவவகை கொண்டு
என்னுடைய சாமி
இன்னமும் நீ நிற்பதேன்?
சொன்னதெல்லாம் கொண்டு”

.....

கோழி அறுத்தோம் ஆடும் பலி தந்தோம்
காசு பணம் தந்தோம்! கட்டிடவும் துணிந்தோம்.

.....

வெறியோடிச் சிவப்பான விழிகள் கனல்
கக்க உடுக்கடித்துப் பூசாரி உரு ஆடிக்
கூவுகின்றான்:

“கோழிகளும் ஆடுகளும் கொண்டு
பசிதீருவதோ

சாராயங்களளருந்தி தாகம் தணிருவதோ
பத்தாயிரம் உயிர்கள் பலிகேட்டும் தெய்வமிது
ரத்தத்தைக் கொண்டு
நரபலியைக் கொண்டு
கிழடுபட்ட தசைவேண்டாம்
இளைய பரம்பரையின் இனியதசை கொண்டு
பட்டம் பதவி பல அதிகாரம் பணமுடையோர்
பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளின்
ஊளைத்தசை வேண்டாம்.

.....

மேலே நவீன உள்ளடக்கத்திற்கு
உடுக்கடிப் பாடல் வடிவம் வலுவும் வளமும்
ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

சமகால சமூக - பண்பாடு மாற்றங்களை
எடுத்துக்கூற நாட்டார் பாடல் வடிவத்தை அதிகளவு
பயன்படுத்துபவராக விளங்குகின்ற கவிஞர்கள்
குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் செ.குணரெத்தினம் (பெரும்

பாலும் கையெழுத்துப் பிரதியாகவுள்ள அன்னாரது
அத்தகைய பாடல் தொகுப்பு நூலுருப்பெறுவது
அவசியம்) இவ்வாறே மலையகத் தொழிலாளரது
வாழ்வியலை வெளிப்படுத்த இந்நாட்டார் பாடல்
வடிவங்களை இரு கவிஞர்கள் சிறப்புறப்
பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இவர்களுள் ஒருவர்
கண்டி எம்.இராமச்சந்திரன். மற்றொருவர் அல்-
அஸுமத்.

மேற்கூறியவாறன்றி நாட்டார் பாடல்
அமைப்பினை - அமைப்புக் கூறுகளை நவீன
கவிஞர் பயன்படுத்துவதும் இயலக்கூடியதே.
குறிப்பாக, நாட்டார் பாடல்களில் குறிப்பிட்ட அடிகள்
திரும்பத்திரும்ப வருகின்ற முறைமை கவனத்திற்
குரியதொன்று. கவிஞர் நு.மான் கவிதைகள்
சிலவற்றில் இத்தகைய பண்பு வெளிப்பட்டுள்ளது.
இத்தகைய முறை கருத்து அழுத்தத்தை ஏற்படுத்த
உதவுகின்றதெனலாம்.

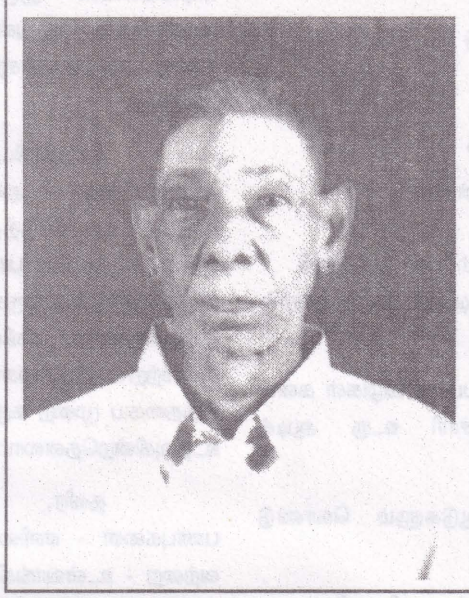
தவிர, நாட்டார் பாடலுக்குரிய
பண்புகளை - எளிமை, ஓசை, ஓட்டம் முதலிய
வற்றை - உள்வாங்கி, தமது கவிதையுள் அவை
இரண்டறக் கலந்து வருமாறு நவீன கவிஞர் பலர்
தமது படைப்பினை உருவாக்கி வந்துள்ளனர்.
ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் மட்டக்களப்பு
பிரதேசக் கவிஞர் பலர் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்
காட்டாகின்றனர். இன்னொரு விதமாகக் கூறின்,
ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஈழத்தின் நவீன கவிஞர் மட்டக்
களப்பு பிரதேசத்தில் மிகுந்துள்ளமைக்கு
இப்பிரதேசத்தின் நாட்டார் பாடல் வளமே அடிப்
படையான காரணமென்று கூறுவதில் தவறில்லை.

ஆயினும் பொதுவாக ஈழத்துக் கவிஞர்
களும் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு பிரதேசக் கவிஞர்
களும் வாய்மொழிப் பாடல்களிலிருந்து உறிஞ்சிக்
கொண்டவை போதாதென்பதே கசப்பான உண்மை
யாகும்! இவ்வுண்மை ஈழத்துக் கவிஞர்களால்
உள்வாங்கப்படுமாயின் ஈழத்துக் கவிதைப் பாச்ச்சல்
இன்னொரு கட்டத்தினை அடைய முடியுமென்பதில்
தவறில்லை!

கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்

திரு.பழனித்தம்பி தம்பிராசா (நாட்டுக்கூத்து)

1917 ஆனி 03ம் திகதி ஆரையம்பதியில் பிறந்த இவர் 60 ஆண்டுகளாக நாட்டுக்கூத்துத் துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

இளமையிலே நாட்டுக்கூத்தில் ஈடுபாடு உடைய இவர் தனது 20 வயதிலிருந்து 7 நாட்டுக்கூத்துக்கள் ஆடியுள்ளார். இவற்றில் வாளமீன் நாடகம் தென்மோடிக் கூத்தில் கர்ணனுக்கும், அலங்காரரூபன் நாடகத்தில் விறகு தலையனுக்கும் ஆடிய இவ்விரு கூத்துக்களும் இவருக்குப் பெயர் எடுத்துக் கொடுத்தவை.

இவர் சிறந்த ஆட்டக்காரர். துரித கதியில் ஆடும் துள்ளாட்டம் கண்டு பலரும் வியந்து நிற்பர்.

இவரை 'கர்ணன் தம்பிராசா' என்றும் 'விறகுத்தலையன் தம்பிராசா' என்றும் பட்டப்பெயர் கூறி அழைப்பர். இவரது ஆட்டத்திறமைக்கு இப்பெயர்கள் சான்று.

தற்போது 87 வயதான இவர் தற்போது பாட்டுக்கள் பாடக்கூடிய நிலையில் உள்ளார்.

இவர் கூத்து மட்டுமல்ல எண்ணெய்ச்சிந்து, காவடிப்பாட்டு, ஊஞ்சல் பாட்டு, அம்மாணைப்பாடல்களையும் நல்ல இசையுடன் பாடுவார்.

கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்

திருமதி சீன்னப்பிள்ளை வேல்முருகு (கிராமிய வைத்தியம்)

1932 வைகாசி 03 ம் திகதி புதுக்குடியிருப்பில் பிறந்த இவர் கடந்த 32 வருடங்களாக (1968 தொடக்கம்) கிராமிய மருத்துவிச்சியாக சேவையாற்றி வருகின்றார்.

தனது சீனியம்மாவிடமிருந்து இவ்வைத்திய முறையைக் கற்றுக் கொண்ட இவர் அவர்காலத்திற்குப் பின்பு புதுக்குடியிருப்பு தாளங்குடா போன்ற கிராமங்களுக்குரிய நாட்டு மருத்துவிச்சியாக இருந்து வந்துள்ளார்.

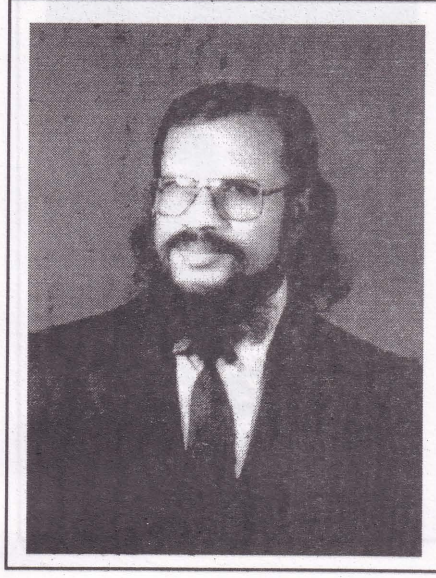
இவரது சேவைக் காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 1000க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இவரிடம் சேவை பெற்றுள்ளனர்.

புதுக்குடியிருப்பு மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படும் இவர் தமது கிராமத்திற்கு இன்றுவரை சேவையாற்றி வருகின்றார்.

கௌரவிக்கப்படும் கலைஞர்

வேல்முருகு ஸ்ரீதீபஸ் (சாண்டோக்கலை)

சிறுவயதிலிருந்தே சாண்டோக்கலையில் ஈடுபட்டு வருபவர்

பேராசிரியர் சாண்டோ சங்கரதாஸ் அவர்களைக் குருவாகக்கொண்டு சாண்டோக் கலை பயின்று வந்த இவர் அரிய பலசாதனைகள் புரிந்துள்ளார்.

இதுவரை இவர் 62 மேடைகளில் சாதனைகள் புரிந்துள்ளார். 177 உழவு இயந்திரங்கள் இவர் நெஞ்சில் ஏறி இறங்கின. 47 கார்களை அவைகளின் உச்சவேகத்தில் இழுத்து நிறுத்தியுள்ளார்.

இதுவரை 15 விருதுகள் பெற்றுள்ளார்.

இவர் சாண்டோக்கலை மட்டுமன்றி கராட்டிக்கலையிலும் கறுப்புப்பட்டி வீரர்.

தற்போதும் பல சாதனைகளில் ஈடுபட்டு வருபவர்.

மட்டக்களப்பின் நிலவுடமையும்

சமூக ஒழுங்கமைவும்

(தென்னிந்தியாவுடன் ஒப்பீட்டு ஒரு பார்வை)

சு.சீவரெத்தினம்

மட்டக்களப்பு சமூக அமைப்பில் சாதி ஒரு பொதுவான அம்சமாக இருந்தபோதும் அது எல்லா இடங்களிலும் ஒரே தன்மையானதாக இல்லாததன் காரணமாக இன்று பெரிதும் பேசப்படுகின்ற 'தலித்' என்ற கொள்கையை பொதுமையாக்கல் ரீதியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஒவ்வொரு பிரதேசமும் சாதியின் ஒழுங்கமைவு, அதிகாரபடிநிலை உறவில் உள்ள இறுக்கம் ∴ இறுக்கமின்மை என்பனவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றன. இவ்வேறுபாட்டின் இயல்புகளையும், வேறுபாட்டுக்கான காரணங்களையும் அறிந்து கொள்வதன் வாயிலாக சாதிகளை வடிவ ரீதியான வாய்பாடாக அன்றி அவ்வப் பிரதேச சமூக யாதார்த்தமாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். இக்கட்டுரை மட்டக்களப்பை தென்னிந்தியாவுடன் ஒப்பிட்டு சாதி ஒழுங்கமைவு பற்றிய சிறு அறிமுக மொன்றை வழங்க முயல்கிறது.

மட்டக்களப்புச் சமூகத்தில் சாதி ஒழுங்கமைவினையும் அதன் அதிகாரப்படிநிலையினைவும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டுமெனில் மட்டக்களப்புச் சமூகத்தின் உற்பத்தி உறவினையும் அதனால் உருவான அரசின் நிர்வாக முறைமையினையும் அறிந்து கொள்ளல் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். மாக்ஸ் இதனை சரியாகவே வரையறை செய்கிறார்.

"..... பொருளாதார அமைப்பே, ஆள்பவர்களுக்கும் ஆள்ப்படுபவர்களுக்கும் இடையிலான உறவைத் தீர்மானிக்கிறது. ஏனெனில் நேரடியாக அது உற்பத்தியுடன் கூடவே உருவாவதே ஆகும். மேலும் அதனைத் தீர்மானிக்கின்ற காரணியாகவும் செயல்படுகின்றது. இதன் மீதுதான் பொருளாதார சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த அமைப்பும் உருவாக்கப்படுகின்றது. இச்சமூகம் உற்பத்தி உறவுகளாலேயே வளர்ச்சியுறுகின்றது. அதே சமயத்தில் அதன்

குறிப்பான அரசியல் வடிவங்களும் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. உற்பத்திச் சாதனங்களின் உடமையாளருக்கும் நேரடி உற்பத்தியாளருக்கும் இடையிலான நேரடி உறவு, ஒட்டுமொத்த சமூக கட்டுமானத்தில் மறைந்து கிடக்கிற அடிப்படையையும் அதன் உள்ளார்ந்த இரகசியத்தையும் அதோடு கூட இறையாண்மைக்கும் சார்ந்திருத்தலுக்கும் (Sovereignty and dependency) உள்ள உறவின் அரசியல் வடிவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது." (மேற்கோள் ஓம்வெட் கெய்ல்- 1998 பக்.62-63)

"உற்பத்தி உறவுகளின் அமைப்பில் உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீதான உடமை வடிவம் தீர்மானகரமான பங்காற்றுகின்றது." பாஸ்கரன்.இரா. (மொழி 1987 பக். 31)

மட்டக்களப்பிலும் தென்னிந்தியாவிலும் நிலமே பிரதான உற்பத்திச் சாதனமாக இருந்த போதும் தென்னிந்தியாவில் சோழராட்சிக் காலத்துக்கு முன்பும் சோழராட்சிக் காலத்திலும் பிராமணர்களுக்கு என அரசர்களால் நீர்ப்பாசன வசதியுடைய நல்ல நிலங்கள் கொண்டையாக வழங்கப்பட்டன. இந்நிலங்கள் பிரமதேயம் என அழைக்கப்பட்டது. பிராமணர் அல்லாதோருக்காக அரசர்களால் வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் வெள்ளான் வகை ஊர்கள் என அழைக்கப்பட்டது. இவை பாசன வசதியுடையவாயும் பாசனவசதியற்றானவாயும் இருந்தன. இவ்வெள்ளான் வகையிலும் பிராமணர்கள் நிலங்களை உடமையாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் வெள்ளாளர்களே அதிகாரத்துவம் மிக்கவர்களாக விளங்கினர்.

பிரமதேய நில உரிமை மிக இறுக்கமாக பேணப்பட்டது.

"இங்குள்ள நிலத்தை விற்பதெனில்

இன்னொரு பார்ப்பனருக்கோ கோயிலுக்கோ விற்க இயலும்; அல்லது வாங்கி தானமாகக் கொடுக்கவேண்டுமெனில் பார்ப்பனருக்கு அல்லது கோயிலுக்கு கொடுக்க இயலும் ..... எவரும் நிலத்தை வாங்கலாமெனினும் பார்ப்பனருக்கோ அவரின் கீழ் உள்ள கோயிலோதான் அதை அனுபவிக்க இயலும். இந்த விதத்தில் தனித்துவ அடையாளம் கடைபிடிக்கப்பட்டது. (கேசவன் கோ. பக்கம் 108)

இந்த வகையான நில ஏகபோகம் நிலங்களில் உழைத்த மக்களையும் சேவை செய்த மக்களையும் அடிமை நிலையிலே வைத்திருந்தது. எந்த வகையிலும் உழைப்பின் உபரி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் மூலதனமாக பயன்பட்டு நில உரிமையாளனாகி சாதி நிலையை கடக்கக்கூடாது என்பதுடன் உழைப்பாளிகள் தமது உழைப்புச் சக்தியை சுதந்திரமாக விற்கவும் அனுமதியளிக்காத முறையில் நிலைவுடமையாளர்களான பிராமணர், வெள்ளாளர் ஆகியோரிடத்தில் முழுமையாக தங்கியிருக்கும் வண்ணம் இவ்நில உடமை பாதுகாத்தது.

இந்நில உடமையிலிருந்தே சோழர்களின் நிர்வாக ஆட்சிமுறை அமைவதைக்காணலாம். வெள்ளாள்வகை ஊர்களிலிருந்து 'ஊர்' என்ற ஊராட்சி மன்றமும் பிரமதேயங்களிலிருந்து சபை என்ற ஊராட்சி மன்றமும் அதிகாரக் கட்டமைப்பின் கீழ் எல்லைகளாக தொழிற்பட்டன.

“பிரமதேயங்கள் சோழ அரசின் அதிகாரக்கட்டமைப்பின் உள்ளூர் மையங்களாக

அமைந்து சுற்றியிருந்த வெள்ளாள் ஊர்களை ஒருங்கிணைத்து கட்டுப்படுத்தப் பயன்பட்டன எனலாம்.” (கராஷிமா நொபொரு 1995, பக்.63) என்பார் கராஷிமா. இவற்றின் தேர்தல்கள் ஜனநாயகத்தன்மை வாய்ந்தவை எனச் சிலர் கூறியபோதிலும் இந்த ஜனநாயகத்தில் உயர் சாதிகளான அல்லது நிலவுடமையாளர்களான பிராமணருக்கும் வெள்ளாளருக்குமே இடமளிக்கப்பட்டிருந்தன எனலாம்.

“சதுர்வேதி மங்கல நிர்வாக மன்றங்கள் (சபைகள்) பற்றிய கல்வெட்டுக்களே அதிகம் உள்ளன. இந்த சபை உறுப்பினர்களுக்கூரிய தகுதிகளைக் காணும் பொழுது அது பார்ப்பனர் மயமாகவே உள்ளது. அது மட்டுமன்றி அவர்களுள்ளும் வேத, ஆகம அறிவு உடையவர்களாகவும் தனி வாழ்க்கை யிலும் பொது வாழ்க்கையிலும் ஒழுங்குடையவர்களாகவும் உள்ளவர்களையே காண்கிறோம். ஆக இங்கு அரசியலதிகாரம் சமய அறிவு சார்ந்த ஒழுக்கத்தைக் கோரக் கூடிய ஓர் உயர் சாதியை சார்ந்ததாக இருக்கிறது.” (கேசவன். கோ. பக் 111-112)

உயர்சாதி மயப்பட்ட நிலவுடமையும் அவர்கள் சார்ந்த ஆட்சி முறைமையும் இரண்டு விதமான வாழ்க்கை முறைகளை உருவாக்கின. அல்லது இரண்டுவிதமான கலை, கலாசாரங்களை உருவாக்கின.

1. பிராமணிய மயப்பட்ட கோயில் சார் கலை கலாசாரம்

பிராமணிய மயப்பட்ட கோயில்சார் கலை கலாசாரம்	பிராமணிய மயப்பாடற்ற கோயில்சார் கலை கலாசாரம்
1. ஆகம மயப்பட்ட தெய்வங்கள் 2. ஆகம முறைக்குட்பட்ட வணக்கமுறை 3. ஆகம விதிக்கு அமைவான கோயில் கட்டிட அமைப்பு 4. பண்ணிசை 5. நாடகம் 6. சதிர் நடனம் 7. செந்நெறிச் சிற்பம் 8. செந்நெறி ஓவியம் 9. செந்நெறி இலக்கியம் 10. செந்நெறி இசைக்கருவிகள்	1. ஆகம மயப்படுத்தப்படாத தெய்வங்கள் 2. ஆகம முறைக்குட்படாத வணக்கமுறை 3. ஆகம விதிக்கு அமைவற்ற கோயில் கட்டிட அமைப்பு 4. நாட்டார் இசை 5. நாட்டுக்கூத்து அல்லது தெருக்கூத்து 6. கிராமிய நடனம் 7. சுடுமண் சிற்பம் 8. நாட்டார் ஓவியம் 9. நாட்டார் அல்லது வாய்மொழி இலக்கியம் 10. நாட்டார் இசைக்கருவிகள்

2. பிராமணிய மயப்படாத கோயில் கலை கலாசாரம்

பிராமணிய மயப்பட்ட கோயில் சார் கலை கலாசாரமே அரச அங்கீகாரமும் செல்வாக்கும் பெற்றவையாக விளங்கின. இதன் காரணமாக இவை பற்றிய ஆய்வு செய்வோர் தமிழருடைய கலை கலாசாரங்களாக இப் பிராமணிய கருத்துநிலையால் போசிக்கப்பட்ட வற்றையே அழுத்த முயன்றுள்ளனர். இதனால் பிராமணிய மயப்படாத கோயில் கலை கலாசாரங்களின் வரலாறு அதன் இயல்புகள் என்பன பிராமணியக் கருத்துநிலையால் அழிக்கப்பட்டன அல்லது மறைக்கப்பட்டன. இவ்வண்ணம் எந்தளவு மக்கள் சார்ந்த விடயங்கள் அழிக்கப்பட்டன அல்லது மறைக்கப்பட்டன என்பது பற்றி தனியாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியதாகும்.

எனவே தென்னிந்திய நிலவுடமையும் ஆட்சி அதிகாரமும் சாதி வேறுபாடுகள் மிகக் கூர்மையாக அதிகரிக்க வழியேற்படுத்தின. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வேறுபாடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அது பிராமணியக் கருத்து நிலையாலும் அது உருவாக்கிய அரச அதிகாரத்தினாலும் பேணவும் பட்டது.

மட்டக்களப்பின் நில உடமையை நோக்குகின்றபோது மாகோன் ஆட்சிக்கு முன்பு பூர்வீககுடிகளின் சமத்துவ நிலையப்பட்ட ஒரு சமூக அமைப்பே நிலவியிருக்கலாம். அதன் பின்பே தனியாருக்கு நிலவுடமை குவிவதை மட்டக்களப்பு மான்மியம் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. இதனையே மட்டக்களப்பு நிலமானிய முறை என்பர். இது கி.பி. 1215க்குப் பின்பு ஏற்படுகின்றது. தென்னிந்தியாவில் கி.பி.600 - கி.பி.1000 க்கும் இடையில் உருவாகியது என வரலாற்றறிஞர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். ஆயினும் மட்டக்களப்பின் நிலவுடமை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப சாதி ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டவை அல்ல பிராமணக் கருத்துநிலையில் குறைந்த சாதியாகக் கருதப்படும் முக்குவர் மட்டக்களப்பின் பெருமளவான நிலங்களுக்கு உடமையாளர்களாக இருந்தது / இருப்பது முக்கியமான அம்சமாகும். இந்நிலவுடமை அவர்களை சமூகநிலையில் அதிகாரமிக்கவர்களாக மேன்நிலைப்படுத்தியிருக்கிறது. முக்குவர்களிடம் நிலவுடமை எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பது எம்முன்னுள்ள கேள்வியாகும். பேராசிரியர் சி.மெனக்குரு அவர்களின் அபிப்பிராயம்

படி பல இனக்குழுமங்களின் ஒருங்கிணைப்பே முக்குவர் என்பதாகும். இவ்வண்ணம் ஒன்றுபட்ட இனக்குழுமங்களது நிலக்குவிப்பே முக்குவரது நிலங்கள் எனலாம். காலத்துக்குக் கடிலம் இடம் பெற்ற குடியேற்றங்கள் முக்குவ ஒருங்கிணைவை உடைக்கக்கூடிய வலிமை பெற்றவையல்ல என்பதோடு அவை முக்குவ மயமாக்கமே அடைந்தன எனலாம். இதனை நாம் முக்குவ சாதிகளின் குடிமுறைமையில் அடையாளம் காணலாம். உதாரணமாக தென்னிந்தியாவில் ஓர் இராணுவச் சாதியாக இருந்த படையாட்சி சாதியின் முக்குவ மயமாக்கமே அதனுள் படையாண்ட குடியாக சேர்ந்து கொண்டது எனலாம். வலிதான குழு வலிதற்ற குழுவை உள்வாங்கி செரித்துக் கொள்ளுதல் ஒரு பொதுவான சமூக நியதியாகும். மட்டக்களப்பின் சமூக வரலாறு இவ்வண்ணம் உருவாகியது போலும்.

சாதி ரீதியான நிலவுடமையை முக்கியப் படுத்தாது மட்டக்களப்பில் நிலத்தின் மீதான ஏகபோக உரிமை எந்தச் சாதிக்கும் இல்லாததும் முக்கியமான அம்சமாகும். எவரும் நிலத்தை வாங்கலாம், விற்கலாம் என்பதோடு அதை அனுபவிக்கவும் முடியும். இவ்வாறான நிலப்பன்முகப் பாட்டுத்தன்மை நிலவுடமையாளர்களுக்குக் கீழ் ஊழியம் செய்தோருக்கு பொருளாதார உரிமையை வழங்கியிருக்கும். அதாவது இங்கு காலாகாலமும் நிலவுடமையாளர்களைச் சார்ந்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவரிடம் ஒரு நிலத்தைக் கொள்வனவு செய்யக்கூடியளவு உபரிசேரும் என்றால் அதைக்கொண்டு அவர் நிலத்தை வாங்கி சுயமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலாம். முழுமையாக நிலவுடமையாளர்களிடம் சார்ந்திராத நிலமையில் உழைப்பாளர்கள் தங்கள் உற்பத்திச் சக்தியை சுதந்திரமாக விற்கவும் முடிந்தது. இந்த நிலைமையில் குறிப்பிட்ட ஒரு சில சாதிகளைத் தவிர இந்த இந்த சாதிக்கு இந்த இந்த தொழில் தான் என்ற சாதி ரீதியான முறையைக் கூட கட்டக்கலாம். இதன் காரணமாகவே வேறு எங்கும் இல்லாதவாறு மட்டக்களப்பில் மாகோனால் அரணுழியம் வகுக்கவும் வன்னிமையால் 17 சிறைகள் செய்யும் ஊழியம் வகுக்கவும் வேண்டியிருந்தது எனலாம். இந்த பொருளாதார சுதந்திரம் வாய்ந்த நிலவுடமையிலிருந்தே மட்டக்களப்பின் நிர்வாக ஆட்சிமுறைமை அமைவதைக் காணலாம். இங்கு தென்னிந்தியாவைப் போல 'ஊர்',

‘சபை’, ‘நாடு’ என்ற முறையிலன்றி அரசுப் பிரதிநிதிகளாக வன்னிமைகள் செயற்பட்டனர். தென்னிந்திய நிர்வாக முறைமைக்கும் வன்னிமை நிர்வாக முறைமைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன வெனில் தென்னிந்திய நிர்வாக முறைமை ஜனநாயகத்தன்மை வாய்ந்தது என தோற்றப் பாட்டில் தெரிந்தபோதும் அவை குறிப்பிட்ட சாதிகளின் நிறுவனமயப்பட்ட அடக்குமுறை வடிவமாக விளங்கின. இவை அரச ஆணைகளை அமுல்படுத்தியதுடன் தமது பிராமணியக் கருத்து நிலைகளையும் திணித்தன.

இதனால் சாதி ரீதியாக அடக்கு முறையே அதிகம். யதார்த்த சமூகத்தில் ஜனநாயகப் பண்புகளே இருக்கவில்லை.

வன்னிமைகள் குறிப்பிட்ட சாதிகளின் நிறுவனமயப்பட்ட அடக்குமுறை வடிவம் அல்ல. அரச ஆணையை அமுல்படுத்தும் பிரதிநிதிகளே. இவர்கள் எந்தவிதமான கருத்துநிலையையும் திணிக்கவில்லை இதனால் சாதி ரீதியான அடக்கு முறைகள் குறைவு. யதார்த்த சமூகத்தில் ஜனநாயகப் பண்புகள் ஓரளவு இருந்தன. ஆயினும் இந்த வன்னிமைகள் முக்குவசாதியின் பிரதிநிதிகளாக எங்ஙனம் வந்தனர் என்பது முக்கியமான கேள்வியாகும். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போன்று நிலவுடமைமும் சமூகமட்டத்தில் அதிகாரமும் பெற்று இவர்கள் விளங்கியதன் காரணமாக சோழர்கள் தமது பிராமணியக் கருத்து நிலையைக் களைந்து இவர்களுடன் சமரசம் செய்து ஆட்சியை நடாத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. இதனால் இங்கு உருவான சமூக அமைப்பை அதற்கேற்றாற் போல் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் எனலாம்.

சோழர்களால் மட்டக்களப்பில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோயில்களிலும் இவ்வாறான ஒரு சமரச நிலையினை அவதானிக்கலாம். ‘அந்தணர் புத்தியின் படி’ ஆலயங்களை அமைத்ததாக மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறுகின்றது. ஆனால் அந்தணர் புத்தியின் படி அந்தணர்கள் செல்வாக்குப் பெற முடியாமல் போனதை;

“.....

அமுதுகள் படைத்து அந்தணர் அளிக்கத் தமது பிற்குத்திர சாதிகளெழுந்து மன்னா! மகிபா மாணிலத் தரசே அன்னா ளந்தணன் அறம் பறித்திடுவன் சாதகம் புசிக்கில் தனித்து உண்டிருப்பன்

ஓதி லெவர்க்கும் உபதேசமளியான் ஈயர் குலத்தோனிடத்தில ருந்தி தூயாத் தோஷம் தொடரு மென்றோதி வெறுப்புறச் சூத்திரர் வேந்தனும் வினவ அண்டத் தமராடிய தொண்டன் பண்டுப் பெருமான் பசுபதி நெஞ்சன்

.....
.....
.....
காராளர் கொடுவெனக் கட்டளை இடுவீர் என்னவே தேவ தொண்டரு முரைக்க மன்னவன் மகிழ்ந்து வழமையோ டென்னும் பட்டுமேற் போட்டுப் பங்குகள் பகிரென

.....”
(நடராசா F.X.C. (பதி) 1998 பக்.86-89)

எனப் பங்குகள் கூறும் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுவதன் வாயிலாக அறிகின்றோம். இங்கு கோயிலிலே பார்ப்பனர்கள் சூத்திரசாதிகளாய் கிண்டல் பண்ணப்பட்டு ஒதுக்கப்படுவதும் அதை அரசன் ஏற்றுக்கொள்வதும் தற்செயல் நிகழ்வுப் போக்குகள் அல்ல என்பது முக்கியமாகும். அது இந்தச் சமூக உருவாக்கத்துடன் தொடர்புபட்ட ஒன்றே.

தவிர்க்கமுடியாத வகையில் ஆகம விதிக்கு உட்பட்ட கோயில் அறிமுகமான பின்பு அந்தக்கோயிலை நிர்வகிக்கவும் அந்தக் கோயிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகத் தலைமை பெறவும் வேண்டி சாதிகள் முக்கியப்படுத்தப்பட்டன. இது பார்ப்பன கருத்துநிலைக்கு உட்பட்ட வகையிலன்றி மட்டக்களப்பு சமூகத்துக்கேற்ற வகையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. இந்த ஒழுங்கமைப்பில் முக்குவர், வெள்ளாளர், சீர்பாதக்காரர் என்போர் முன்னிலை பெறுகின்றனர். சீர்பாதக்காரர் பற்றி மட்டக்களப்பு மான்மியம் கூறாதபோதும் இங்குள்ள கொக்கட்டிச்சோலை, சித்தாண்டி ஆகிய ஆகம முறைக்கு உட்பட்ட புராதன கோயில்களில் கொக்கட்டிச் சோலையில் முக்குவரும் சித்தாண்டி வேளாளரும் ஆதிக்கத்தைப் பெற்றிருக்க புராதன கோயிலான மண்டுரில் வேளாளருக்கும் சீர்பாதக் காரருக்கும் ஆதிக்கப்போட்டி இன்றுவரை நிலவுவதைக் காணலாம். இது மட்டக்களப்பின் அதிகாரத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு உருவாக்கிக் கொண்டது போல் தெரிகிறது. இருந்த போதும் இக்கோயில்கள் அரசின் அதிகாரத்துவ மையமாகவோ உயர் சாதியின் பொருளாதார

மற்றும் கலை கலாசார மையமாகவோ நிகழ்ந்தாக இல்லை, இதற்குக் காரணம் மட்டக்களப்பின் நில வுடமையும் ஆட்சிமுறையும் சமூகத்தை மிக ஏற்றத் தாழ்வான இரு கூறாக்காததினாலாகும். இதனால் பூர்வீகமாக வழங்கிலிருந்த மக்கள் மயம் சார்ந்த சடங்கு வழிபாடுகளும் அந்த வழிபாட்டின் மக்கள் ஒருங்கிணைவு சமூக ஒருங்கிணைவினை பேணின. இதனால் ஒரு வாழ்க்கை முறையே மேலோங்கியது. அந்த ஒரு வாழ்க்கை முறையின் கலை கலாசாரமே இங்கு உருவாகின.

இங்கு குறைந்தளவு ஆகம மயப்பட்ட கோயில் வழிபாடு இருந்தபோதும் கலை கலாசாரங்களைப் பொறுத்தவரை பிராமணிய மயப்பாத கோயில் கலை கலாசாரம் எனும் ஒற்றைத் தன்மையே இங்கு உருவாகியுள்ளது. அவற்றை பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டலாம்:

மட்டக்களப்பில் உருவானவை	மட்டக்களப்பில் உருவாகாதவை
1. நாட்டார் இசை 2. கிராமிய நடனம் 3. கூத்து 4. நாட்டார் சிற்பம் 5. நாட்டார் ஓவியம் 6. நாட்டார் இலக்கியம் 7. நாட்டார் இசைக்கருவிகள்	1. பண்ணிசை 2. சதிர் நடனம் 3. நாடகம் 4. செந்நெறிச் சிற்பம் 5. செந்நெறி ஓவியம் 6. செந்நெறி இலக்கியம் 7. செந்நெறி இசைக்கருவிகள்

பிராமணிய மயப்பாடற்ற கோயில் கலை கலாசாரத்தின் சிறப்பம்சம் என்னவெனில் அதனது பன்முகப்பாடாகும். பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களும் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களும் யாழ்ப்பாண சமூக நிலைமையுடன் மட்டக்களப்பை ஒப்பிட்டு மட்டக்களப்பின் சமூக வாழ்நிலை காரணமாக மட்டக்களப்பில் பண்பாட்டுருமை இல்லை என்பர். இன்றைய நவீன சிந்தனை முறைகள் ஒற்றைத் தன்மைக்கு எதிராக பன்முகத் தன்மையை வற்புறுத்துகின்ற சூழலில் மட்டக்களப்பில் அப் பன்முகத்தன்மை இயல்பாக செயற்படுவது மட்டக்களப்பின் சிறப்பம்சமாகும். இவ்வண்ணம் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பன்முகத்தன்மைக்குள் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லை என்று அர்த்தம் அல்ல. அப்பன்முகப்பட்டுத்தன்மையை அவரவர் நிலையில் வைத்து அங்கீகரிப்பது முக்கியமான ஒன்றாகும்.

முடிவாக சோழர் காலத்திலிருந்து வன்மையடையத் தொடங்கிய சாதி முறைமை பல்வேறு பொருளாதார முறையினூடும் அதற்குரிய உற்பத்தி உறவுகளோடும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே வந்துகொண்டிருக்கிறது. மற்றப் பிரதேசங்களை விட மட்டக்களப்பின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கு சாதிகளிடையிலான அதிகாரபடி நிலை உறவின் இடைவெளி குறைந்து கொண்டே வருவதைக் காட்டுகின்றது. மற்றப் பிரதேசங்களை விட மட்டக்களப்பின் வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கு சாதி களிடையிலான அதிகாரபடி நிலை உறவின் இடைவெளி குறைந்து கொண்டே வருவதைக் காட்டுகின்றது. இந்தக் குறைவில் அதனது பன்முகத் தன்மையான கலை கலாசாரத்தை சமூகமாற்றத் துக்கு ஏற்ப பேணல் இச்சமூகத்தின் கடமையாக முன் நிற்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இராஜாராம் M.K.S. (மொழி) வர்க்கம் சாதி நிலம் - சென்னை -1998
2. பாஸ்கரன். இரா. (மொழி) அரசியல் பொருளாதாரம் என்றால் என்ன? மாஸ்கோ 1987
3. கராஷிமா நொபொரு. வரலாற்றுப் போக்கில் தென்னகச் சமூகம்- தஞ்சாவூர்-1995
4. நடராசா F.X.C (பதி) மட்டக்களப்பு மாணியம். மட்டக்களப்பு - 1998
5. மௌனகுரு.சி. ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு. யாழ்ப்பாணம் - 1993
6. கேசவன். கோ. தமிழ்மொழி- இனம் - நாடு.

பிறந்தமணி

செல்லத்தம்பி தமிழ்ச்செல்வி

செக்கச் சிவேலென்ற தீச்சிவப்பு நிறத்தில், முற்றத்தில், முள்முருக்கை மரத்தில், பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கின. அவை காற்றில் அசைந்து ஆடுவது 'ஒளிரும் தீச்சுடர்' காற்றில் அசைவது போல் இருந்தது. அவற்றில் முதலில் மலர்ந்த இதழ்கள் காற்றின் அசைவிற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல், அனல் துகள்கள் பறந்து விழுவது போல் காம்பு விட்டுக் கீழே விழுந்தன.

“சே...சே...சே... இப்பதான் கூட்டின வாசலப்பா. நாசமத்துப் போன காத்தும் ஏன்தான் இப்ப அடிக்குதோ?...” சத்தம் போட்டவளாக, ஓடி வந்து ஒவ்வொரு இதழாகப் பொறுக்கியெடுத்தாள் நேசம்மா.

“முட்டாஸ்சம்மா... முட்டாஸ்சம்மா...” இரைத்துக்கொண்டு ஓடிவந்தான், பக்கத்துவீட்டுச் சிறுவன் பாபு.

“டேய்... டேய்.. பார்த்து.. வாசலக் குழப்பம் வாடா. கூட்டிக் கூட்டி என்னால ஏலா.” இருப்பில் கைவைத்து நிமிர்ந்தவளாகக் கூறினாள் நேசம்மா.

“முட்டாஸ்சம்மா, நீ, அப்பம் வாங்க, வரச் சொன்னதாமெண்டு அம்மா சொன்னாவு. எனக்கு நேரமில்ல. கெதியாக் காசத் தா. நான் போக வேணும்.” பரபரத்தான் பாபு.

“ஏண்டா பறக்கறே, இன்டைக்கு சனிக் கிழம. லீவு நாளு. பள்ளிக்கூடம் இல்லத் தானே?”

“இன்டைக்கு 'ஸ்கொலர்ஷிப் கிளாஸ்' இருக்கு முட்டாஸ்சம்மா. அது முடிய நான் ரியூசனுக்குப் போக வேணும். ம். உனக்குச் சொன்னா விளங்காது. கெதியாக் காசத் தா”.

“என்ன இழவோ, அந்தக் காலத்தில் யெண்டா, ஐஞ்சு நாளும், பள்ளிக்கூடம் வைச்சு பிள்ளைகளுக்கு அலுத்துப் போன மனசுக்கு ஆறுதலாக ரெண்டு நாளும் லீவு விட்டாங்க. இப்ப அதுவும் இல்லையெண்டா? பள்ளிக்கூடம் உட்டு வந்ததும், படிக்கப் படிக்கவெண்டு ஒழுங்காத தின்னாமக் குடிக்காமப் பறக்குதுகளே. இப்படிப் படிச்சா, இந்த சின்ன மூளையில் எப்படிப் பதியும்? நான் ஏண்டா, ஏண்ட பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடம் உட்டு வந்தா 'படி.. படி...' எண்டு கரைச்சப்படுத்திற தில்ல. நல்லா விளையாட உடுவன். அதாலதான்...”

“முட்டாஸம்மா. போதும், போதும். உண்ட பழைய புராணம். நான் போறன். நீ ருபனிட்டக் கொடுத்து வாங்கு. இல்லாவிட்டால் நீ போ.” அலுத்தவனாய்த் திரும்பிய பாபுவை, “டேய்... டேய்... நிலலுடா, ஏண்ட ராசா ஜலுவாடா.” என்றவளாய்க் காசுடன் கூடச் சில்லறையும் கொடுத்து நேசம்மா, ‘இத நீ எடு. எடுத்து முட்டாஸ் வாங்கு’ என்றாள்.

நேசம்மா, ‘முட்டாஸ்சம்மா’ வாக மாறியதே இப்படித்தான். இப்படிச் சிறுவர்களுக்கு காசாகவும் தின்பண்டமாகவும் கொடுத்ததால், ‘மிட்டாய் என்பது ‘முட்டாஸ்’ ஆக காலப்போக்கில் ‘முட்டாஸ்சம்மா’ எனும் பெயர் நேசம்மாவிற்கு நிலைக்கலாயிற்று. சிறுவர்களால் சூட்டப்பட்ட இப்பெயரே நாளடைவில் பெரியவர்களாலும் அழைக்கப்படும் நாமமாயிற்று.

பணத்தைப் பெற்றபடி, திருப்தியுடன் சிட்டாய்ப் பறந்தவனை “டேய்.. பாபு... அதில, பத்து

சிறுகதைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது

அப்பத்திற்கு முட்டையும் மிச்சத்திற்கு பாலையும் ஊதகச் சொல்லு” என்ற நேசம்மாவின் குரல் சிறிது நிதானிக்க வைத்தது. பாபு சென்ற சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம் ரூபன் வந்தான். ரூபன் பக்கத்துத் தெருவில் வசிப்பவன். “முட்டாஸ்சம்மா.. முட்டாஸ்சம்மா...” வாசலால் வரும்போதே கூவிக் கொண்டு வந்தான். வீட்டிற்குள் காய்ச்சிய பனங்கழிக்குள் மாவை விட்டுப் பிசைந்தபடி, ‘பனங்கொழுக்கட்டை’ தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த நேசம்மா,

“ஆரு ரூபனா? வாமனே. என்ன தயிரா? என்றான்.

“ஓம் முட்டாஸம்மா. நீங்க, ஆடையெடுக்காமல் தயிர் வாங்கச் சொன்னதாமெண்டு அப்பா, கந்தசாமி அண்ணனிட்டச் சொல்லி அவர் ஆடை எடுக்காமல் கொண்டு வந்தவர்.”

“நல்லம் மனே. அத அங்கால பையவாவை வைச்சித்து, அச்சாப்பிள்ளை மாதிரி இறைச்சிக்கட யோசப் கிட்ட ஆட்டிறைச்சியும் ஈரலும் ஒரு பங்குக்குச் சொன்னான். அவன் எடுத்து வைச்சிருப்பான். போய் வாங்கித்து வா. செப்புக்குள்ள காசிருக்கு எடுத்தித்து, வரக்குள்ள, தேசிக்காய் ரெண்டும் தக்காளிப்பழமும் வாங்கித்து வா. மிஞ்சினா நீ எடு.”

“சரி முட்டாஸம்மா.” காசை எடுத்துக் கொண்டு வாசலில் குதித்தான் ரூபன். “வாசல உழக்காம ஓடு.” சத்தம் போட்டாள் நேசம்மா. அவளது கண்கள் அடிக்கடி வாசல் தாண்டி, படலையைத் தொட்டு மீண்டது. வழங்கமாய், நேசம்மா வாசலில் குதித்தோடும் பிள்ளைகளுக்குத் தடை விதித்ததில்லை. இன்றுபோல் சருகு விழாமல் கட்டிக் காத்ததில்லை. ஆனால் ஏன் இன்று இப்படி? இன்று அவள் யாரையோ எதிர்பார்த்திருக்கிறாள். அதன் பிரதிபலிப்பே இது.

நேசம்மா, வாழ்ந்த வீடு, ஒரு காலத்தில் மக்கட்செல்வம் நிறைந்த கூட்டுக் குடும்பமாய் இருந்தது. அதில், நேசம்மாவின் பெற்றோர், சகோதரி குடும்பம், தனது குடும்பம் என மூன்று குடும்பங்கள் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்து வந்தனர். காலம் செல்லச் செல்ல காலதேவன் விதிக்கேற்ப நேசம்மாவின் பெற்றோர் இறைவனடி சேர்ந்தனர். அதன் பின் நேசம்மாவின் சகோதரி குடும்பத்தில் மூத்தமகன், திருமணமாகி வெளிநாடு சென்றான். சென்றவன், தனது பெற்றோரையும் தம்பி, தங்கைகளையும் அங்கு எடுத்துக்கொண்டான். தனிக் குடும்பமான நேசம்மா,

கணவர் கணபதிப்பிள்ளையுடனும் சிவா, குமார், வசந்தா ஆகிய பிள்ளைகளுடனும் சந்தோஷமாய் வாழ்ந்து வந்தாள். ஆசைக்கும் ஆஸ்திக்குமென்பேணி வளர்த்த பிள்ளைகள், நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்தனர். அவர்களுடன் அவர்களது கல்வி அறிவும் வளர்ந்தது. மூத்தமகன் வைத்தியராகி, மணம் முடித்துக் கனடா சென்றான். இரண்டாவது மகன் பொறியியலாளர் பதவி பெற்று அரச ஆதரவினால் ‘ஸ்கொலர்ஷிப்’ பெற்று லண்டன் சென்றான். சென்றவன் அங்கே திருமணம் முடித்து நிரந்தரமாகத் தங்கியதுடன், தங்கைக்கும் ‘வரன்’ பார்த்து பட்டதாரி ஆசிரியையான வசந்தாவை லண்டன் (வாசியாக்கினான்) அழைத்து ‘திருமதி’ எனும் பட்டம் கொடுத்தான். வெளிநாடே வசிப்பிடமாகக் கொண்ட இவ்மூன்று பிள்ளைகளும் நேசம்மாவையும் கணபதிப்பிள்ளையையும் வெளிநாடு வரும்படி அழைப்பு விடுத்தனர். இவ்வூரை விட்டுத் தான், பிறந்து வளர்ந்த மண்ணை விட்டு அயல்தேசம் செல்லக் கணபதிப்பிள்ளை விரும்பவில்லை. எனவே, அவர் அவ்வழைப்பை ஏற்க மறுத்து விட்டார். பதிவிரதையான நேசம்மாவும் ‘கணவன்’ எவ்வழியோ தானும் அவ்வழி’ எனும் போக்குக் கொண்டவள்.

ஆகவே, கூட்டுக் குடும்பத்தைக் கொண்ட அவ்வே, இருவர் வாழும் இல்லமாக மாறியது. ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்ட அவ் இவ்வாழ்க்கையில் பிள்ளைகள் உடன் இல்லாதது, ‘இட்டழைந்து கூழை இன்னமுது’ ஆக்கித் தரும் பேரப்பிள்ளைகளின் இன்னுணர்வு இல்லாதது பெருங் குறையாகவே இருந்தது. எனினும் பிறந்த மண்பற்று அவர்களை அக்குறையை மனதார ஏற்றுக்கொண்டு திருப்பதியாக வாழவைத்தது. இடையிடையே, பேரப்பிள்ளைகளது பிறந்தநாள் மற்றும் விஷேசங்களைத் தபால் மூலம் புகைப்படத்தில் கண்டு ஆனந்தப்பட்டனர். அதிலும் காலன் கண் படவே, கணபதிப்பிள்ளை ஓர் மரக்கழித் தீர்த்தத் திருநாளில் வருத்தம் வாதையின்றி நேசம்மாவைத் தவி(னி)க்க விட்டு இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார். பிள்ளைகளின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அவரது உடல், இறுதியில் மக்கள் வரமுடியாமையினால் மயானம் நோக்கிப் புறப்பட்டது. அதன் பின் துக்கத்தால் துவண்ட நேசம்மாவிற்கு ஊரவர்கள் துணை நின்றனர். ‘பணம் வாழ்க்கை அல்ல. அன்பின் மூலம் சம்பாதித்த மனித மனங்களே வாழ்க்கை’ என்பதை நேசம்மா அன்று கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டாள். கணவர் காலஞ்சென்று சுமார் இரண்டரை வருடங்கள் கடந்த

பின்பு, இன்று மகன் வரப் போகின்றான். தான் இறுதியாக ஈன்றெடுத்த தனக்குக் கிரியைகள் செய்யும் தகுதி பெற்ற கடைசி மகன், செல்ல மகன் குமார் இன்று லண்டனிலிருந்து மனைவி, பிள்ளைகளுடன் நேசம்மாவைக் காண வரப்போகிறார்கள். அதுதான் நேசம்மா, வயது மறந்து சூழலும் காற்றாடியானாள்.

“முட்டாஸம்மா.. முட்டாஸம்மா.. அவங்க வாறாங்க.” கத்தியபடி இறைச்சிப் பையுடன் ஓடிவந்தான் ரூபன். இறுதியாக வைத்த கொழுக் கட்டைகளை இறக்கிய பாதி இறக்காத பாதியாகப் போட்டுவிட்டு வாசலுக்கு ஓடிவந்த நேசம்மா படைலை முன் ‘வானி’லிருந்து இறங்கிய மகன், மருமகள், பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு உணர்ச்சிப் பிழம்பானாள். இருபது வருடப் பிரிவின் சந்திப்புக்கள் உணர்ச்சியூர்வமாக நிறைவேறிய பின் அவள், அவர்களை வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்றாள். புடவையில் எதிர்பார்த்த மருமகள் புது ஆடையில் வந்தது, நேசம்மாவிற்கு பெரும் ஏமாற்ற மாக இருந்தது. தாய்க்கு அருகாமையில் நின்ற தகப்பனை மிஞ்சிவிடும் உயரம் கொண்ட பேரனை அன்புடன் பார்த்தாள். தகப்பனைக் கட்டிப்பிடித்தபடி நின்றிருந்த இளைய பேத்தியை ஆசையுடன் அணைத்து முத்தமிட்டாள். இவளது பிடியிலிருந்து விலகிக் கன்னத்தைத் துடைத்தபடி தகப்பனின் பின்னால் பதுங்கிய பேத்தியின் நடவடிக்கை நேசம்மாவின் மனதை என்னவோ செய்தது, “பழங்க மில்லைத் தானே” தனக்குத்தானே சமாதானம் செய்து கொண்டாள். வீட்டினுள்ளே வந்தமர்ந்தவர் களுக்கு ஆசையுடன் ‘பனங்கொழுக்கட்டை’களைப் பரிமாறினாள். “சிவாவிற்குப் பனங்கொழுக்கட்டை என்றால் நல்ல விருப்பம். அதுதான் செய்ததான்’ பனங்கொழுக்கட்டை சிவாவின் வாயில் மட்டும், பட்டுப் பதமானது. மதியச் சாப்பாட்டைப் பக்கத்து வீட்டுத் தேவியின் உதவியுடன் இனிதே சிறப்பாக நடத்தி முடித்தாள். இதற்கிடையே, ரூசலம் விசாரிக்க வந்த அயலவர்களிடம் ‘தான் நேசம்மாவை லண்டன் அழைத்துக்கொண்டு போவ தாகக் குமார் கூறியது, அரசல், புரசலாக எங்கும் பரவியது. நேசம்மா வீட்டிற்குள் கெடுபிடியாக ஓடித் திரிந்த சமயம் பாபு வந்தான். அவன் தனது முயல்களை நேசம்மாவிடம் தான் விட்டு வளர்த்து வந்தான். வெள்ளையும் கறுப்புமாகப் பெரியதும் சிறியதுமாக நான்கு முயல்கள் பஞ்சக் கூட்டங் களாய் அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்தன. வந்தவன் முகம் வாடிக் காணப்பட்டது. அவன் அங்குமிங்கும் திரிந்த முயல்களைப் பிடித்துக் கூட்டில் போட்டு விட்டு வந்தான்.

“முட்டாஸம்மா... முட்டாஸம்மா”

“ஆ... பாபுவா? ரூசன் முடிஞ்சு வந்திட்டியா? எனக்கு நேரமில்ல. எண்ட பேரப்பிள்ளைகளெல்லாம் வந்திருக்குதுகள். நிறைய வேல கிடக்கு. விளையாடிவிட்டுப் பிறகு வா.” தட்டில் முறுக்கு மற்றும் பலகாரங்களை எடுத்து வைத்தபடி கூறினாள் நேசம்மா. தலையைத் தொங்கப் போட்டுத் திரும்பிய பாபுவிடம் “இந்தாமனே முறுக்கு வாங்கித்துப் போய் விளையாடு” என்றபடி முறுக்கை நீட்டினாள். எனக்கு முறுக்கு வேணாம். நான் முயலை வீட்டிற்குக் கொண்டு போறன்.” சோகம் இழையோடக் கூறினான் பாபு. “என்னது ...” என்றவள் “அம்மா..” என்ற குமாரின் குரல் கேட்க “ஓம் இதோ வந்திட்டன்” என்றபடி முறுக்குத் தட்டை எடுத்துக் கொண்டு வாசலுக்குச் சென்றாள். வாசலில் எல்லோரும் ஒன்றுகூடிக் கதைக்கும் போது ‘தான் இலங்கை வந்ததே, நேசம்மாவை உடன் அழைத்துப் போகத்தான்’ என்பதைக் குமார் வலியுறுத்திக் கூறினான்.

பொழுது புலர்ந்து மறைந்தது. குமாரின் பிள்ளைகள் லண்டன் நினைப்பு வரத் ‘தொண தொணக்க’ ஆரம்பித்தனர். அவர்களின் கிணுங்கலி னூடே ஐந்து நாட்களைக் கடத்திய குமார் குடும்பத்தினர் லண்டன் செல்ல ஆயத்தமாயினர் . பிள்ளைகள் வந்த குதூகலத்திலும் முயற்சூடு இருந்த இடம் வெற்றிடமாக, வெறுமையாகக் காட்சியளித்தது. நேசம்மாவின் மனதைத் தைத்தது. நேசம்மா, இலண்டன் செல்லப் போகிறாள் என்பதை அறிந்த அவ்வூரவர்கள் விழிகள் நீரில் மிதக்க வீட்டினுள்ளும் வேலியோரங்களிலும் நேசம்மாவிற்கு பிரியாவிடை அளிக்கும் பொருட்டுக் காத்து நின்றனர். தெருவில் நேசம்மாவின் படலைமுன் ‘வெள்ளை வான்’ ஒன்று வந்து நின்றது. நேசம்மாவின் வீட்டினுள்ளிருந்து வெளியே வந்து ஐந்து பேரில் நால்வர் மட்டும் ‘வானில்’ ஏறினர். “அம்மா.. நான்.. போய்.. உங்களை எடுக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யட்டுமா?” கலங்கிய விழிகளுடன் கூறினான் குமார். “நான் ஏற்கனவே கூறியதுதான் ராசா. நான் பிறந்த இந்த மண்ணிலேயே சாகவும் வேண்டும். இதுதான் எண்ட கடைசி ஆசை” இறுதியாக உறுதியாகக் கூறினாள் நேசம்மா. வான் பழுதியைக் கிளப்பிக்கொண்டு விரைந்து மறைந்தது. “முட்டாஸம்மா, முட்டாஸம்மா.. எங்க எண்ட முறுக்கு?” கலங்கிய விழிகளைத் துடைத்துக் கொண்டு திரும்பினாள் நேசம்மா. அங்கே முயற் கூட்டுடன் பாபு; நேசம்மாவை நோக்கி ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்.

மட்டக்களப்பின் மற்றொரு கவிதைப் பாரம்பரியமும் அசுனாபன வரலாற்றுப் பதிவுகளும் - அறிழகம்

இலக்கியத்தினை நாம் பொதுப்படையாகவும் மேம்போக்காகவும் வாய்மொழி, எழுத்து மொழி இலக்கியம் எனக் கறாராக பகுத்தறியும் முறையிலும் இலக்கிய வரலாறு என்பது இவற்றினைத் தளமாகக் கொண்டு கட்டமைத்தல் என்பதும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இத்தகு நோக்கினை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்த வேண்டியது இன்று அவசியம். ஏனெனில் வாய்மொழி இலக்கியப் பண்புகளும் எழுத்து மொழி இலக்கியப் பண்புகளும் கலந்ததும் இவ்விருவகைக் கிடைப்பட்டதுமான இலக்கிய மரபொன்று தற்காலத்தில் அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளமையாகும். மட்டக்களப்பின் கவிதைப் பாரம்பரியம் பற்றி நோக்குமிடத்து இத்தகைய கவிதைப் பாரம்பரியமொன்று நீண்ட பாரம்பரியமுடையதாகவும் தொகையில் அதிகமாகவும் விளங்கி வருவது கவனிக்கத்தக்கது. எனினும் இது இதுவரை இலக்கியமாக அங்கீகரிக்கப்படாமலும் வரலாற்றில் இணைக்கப்படாமலும் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளமை எமது இலக்கிய வரலாற்றொழுதியின் போதாமையினையும் மேலாதிக்கப் போக்கினையுமே அம்பலப் படுத்துகின்றது.

வாய்மொழி மரபுகளில் ஊறிப்போய்விட்ட ஒரு சூழலிலிருந்து கவிதை எழுமிடத்து அது அம் மரபினைத் தளநிலையாகக் கொள்ளலென்பது இயல்பே. இத்தகைய பகைப்புலத்தையுடைய மட்டக்களப்பு கிராம மட்டங்களிலே அதிகம் கல்வியறிவு பெறாத, எழுத்தறிவே அற்ற புலவர்கள் வாய்மொழி மரபுத் தளத்தினின்று எழுதிவரும் கவிதைப் பாரம்பரியமொன்று இன்றுவரை உறுதியுடனும் பரந்தளவிலும் இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. எழுத்தறிவற்ற பலர் தாம் அவ்வப்போது

பாடும் பாடல்களை எழுத் தறிவுள்ள நெருங்கியவர்களின் உதவிபுடன் எழுதி வந்துள்ளமை தெரிகிறது.

இத்தகைய கவிதைகளின் அகவியல்புகள் பெரும்பாலும் வாய்மொழி நிலைப்பட்டதாகவும் ஒரு வகையில் வாய்மொழிக் கவிதைகளின் இன்னொரு பரிமாணமாக அமையப் பெறுவதாகவும் கொள்ளினும் அவை கையெழுத்திலோ அன்றி அச்சுருவிலே எழுத்து வடிவம் பெற்றுள்ளமை எழுத்து மொழி, வாய்மொழி இலக்கியங் களுக்கு இடைப்பட்டதான ஒரு பாரம்பரியமாக அதனைக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவற்றின் ஒரு பகுதி பாடியோர் பெயர் அறியப்பட்டவையாக இருக்க மற்றொரு பகுதி பாடியோர் பெயர் அறியப்படாதவை. இவர்கள் பெரும்பாலும் கூத்து, கரகம், வைத்தியம், சோதிடம், மந்திரம், பூசை ஆகியவற்றில் ஒன்றிலோ பலதிலோ ஈடுபாடு உள்ளவர்களாக விளங்குவது இவ்விடுபாடு கவியாற்றலுக்கான ஒரு உந்து விசையாக இருந்தமை தெரிய வருகிறது.

கூடுதலாக இப்பாடல்கள் அளிக்கைக்காகவும் பாடப்படுவதற்காகவும் எழுதப்படுவதனால் இசைப்பாடல்களாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்தோர்ச்சியான அளிக்கைக்கும் பாடப்படுவதற்கும் பயன்படும் பாடல்களைத் தவிர இவற்றின் இருப்புநிலையானது பெரும்பாலும் குறுகிய வாழ்வுடையதென்றே கூறவேண்டும். வாய்மொழிப் பாடல்களுடன் ஒப்பிடுமிடத்து அதன் அழிவுத்தன்மை அதிகமாகவேயுள்ளது. ஏனெனில் வாய்மொழிப் பாடல்களுக்குள்ளது போல் வலுவான கடத்தற் பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியின்றி கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் ஒருசில பக்கங்களில் மிகவும் எளிமையான தாளில் அச்சிடப்பட்டு நூலுருவிலும்

உலாவுவதனாலும் இவற்றிற்கு இலக்கிய அந்தஸ்தின்மையால் முறையான கவனிப்பின்மையாலும் நீண்டகாலத் தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன.

இவ்வாறான பாடல்களில் சமயப் பாடல்கள், தலவரலாறுகள், சமூகத்தில் நிகழும் முக்கிய சம்பவம் பற்றிய பாடல்கள், தனிமனிதர் மீதான பாடல்கள் மற்றும் நாடக, கூத்து, கரகப் பாடல்கள் போன்றவை முக்கியமானவை. சிந்து, அம்மாணை, தாலாட்டு, கும்மி, ஊஞ்சல், காவியம், தோத்திரம் ஆகிய வாய்மொழி, செந்நெறி இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்திக் கூடுதலாக ஆக்கப்படும் இம்மரபில் பெருமெண்ணிக்கையானவை நெடும் பாடல்களே.

இவ்விலக்கியப் பாரம்பரியத்தினூடாக சமூக அரசியல் பெறுமானம் பற்றி ஆராய்மிடத்து அவற்றினூடே ஊடாடியுள்ள 'வரலாற்றுணர்வு' என்பது முக்கியமானது. இந்த இடத்திலே இலக்கியத்தின் வழி வரலாற்றைக் காணும் தேடலில் நாம் எவ்விடத்தில் நிற்கின்றோம் என்ற வினா எழுகிறது. மட்டக்களப்பின் வரலாறு பற்றிய தேடலில் நாட்டார் பாடல்கள் முறையான கவனிப்புக்கு உட்பட வில்லை என்பது மட்டுமல்ல இப்பிரதேச கவிமரபின் இன்னொரு தளமான இவ்விடைநிலைக் கவிதை மரபு முக்கியமானதொரு வரலாற்றுச் சாதனமாக உள்ளது என்பதும் இற்றைவரை எவரது கவனத்திற்கும் உட்படாமை துரதிருஷ்டவசமானதே. இது எமது சமூக, அரசியல் குறித்த பலவீனமான வரலாற்றொழுதியலையே உருவாக்கும். இந்த வகையிலே தேசிய அரசியல் வரலாறுகள், ஆலய வரலாறுகள், பிரதேச நிகழ்வுகள் குறித்த வரலாறுகள் தனிமனித மற்றும் சுயவரலாறுகள் என்ற பல்வேறு அடிப்படைகளிலே இப்பாடல்கள் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தரமுயன்றுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது.

மேற்குறித்த பலவேறுவகைப் பாடல்களிலும் மேலாண்மையுடனும் சமூக முக்கியத்துவத்துடனும் விளங்குபவை தலதெய்வங்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்களாகும். இவை வெறுமனே சமய நிலைப்பட்டதாக அன்றி சமகால சமூக அரசியல் பிரக்ஞையுடன் ஆக்கப்பட்டுள்ளமையே அவற்றின் முக்கியத்துவமாகும். அதிலும் அதிக அக்கறைக் குட்பட்டுள்ளது சமகால அரசியல் நெருக்கடி குறித்த

மனவுணர்வுகளாகும். அதாவது இலங்கையின் அரசியல் அடிப்படை கவிதையாக்கலுக்கான ஓர் உணர்வுநிலை இப்புலவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளமை இங்கு தெரிகிறது. சமகால அரசியல் நெருக்கடி குறித்த உணர்வோட்டத்தில் மூன்று அடிப்படை அம்சங்கள் இழையோடியுள்ளன. அவையாவன:

1. பேரினவாதத்திற்கும் பேரினவாத அரசியலுக்கும் எதிரான குரல்
2. போர்ச்சூழலுக்கும் பேரினவாத அரசியல் வன்முறைக்கும் முகம் கொடுக்கும் தமிழரின் அவலவாழ்வு
3. தமிழ் தேசியவாத சார்பு நிலைப்பாடு.

மட்டக்களப்பு - அமிர்தகழி பிள்ளையார் அகவல் - விநாயகர் தோத்திரம், நல்லைக் கந்தன் தோத்திரம், கொக்கொட்டிச்சோலை ஈஸ்வரர் காவடிச் சிந்து ஆகிய நெடும் பாடல்களில் இவ்வம்சங்கள் பரவலாகவே இடம் பெற்றுள்ளன. இவை சமகால அரசியல் நிலையினை மட்டுமல்ல எதிர்கால எதிர் பார்ப்புகளையும் கூறுகின்றன. இத்தகு அரசியல் பிரக்ஞையின் வழியே வெளித்தெரிகின்ற முக்கிய விடயம் தேசிய அரசியல் வரலாற்றுத் தடயங்கள் பல இப்பாடல்களிலே தொடராகவும் உதிரியாகவும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையாகும். இது இவ்விலக்கிய மரபின் காத்திரமான இலக்கியப் பங்களிப்பாகக் கொள்ளவேண்டியதாகும். தேசிய மட்டத்திலும் பிரதேச மட்டத்திலும் அவ்வப்போது நிகழும் அரசியல் நிகழ்வுகளையும் அது குறித்த தம்மனவுணர்வுகளையும் இப்புலவர்கள் நேரடியாகவே வெளிப்படுத்த விளைந்துள்ளனர்.

1956ம் ஆண்டு தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, தமிழர் புறக்கணிக்கப்பட்டு இனவிரிசல் பூதாகரமாக மேலெழுப்பப்பட்ட பகைப் புலத்தில் இதேயாண்டு திருக்கோயிலைச் சேர்ந்த வ.இராசையா என்பவர், "திருக்கோயில் சித்திரவேல் செம்மல்பேரில் தமிழ்மொழி அனுதாபப் பத்து" எனும் தலைப்பில் நான்கு பக்கங்களில் வெளியிட்டப்பட்ட தொரு நூல் முழுக்க முழுக்க பேரினவாத அரசின் இன ஒடுக்குமுறையின் பல்வேறு பக்கங்களைப் பதிவுசெய்துள்ளது.

“கந்தருக்கு முன்பிறந்த கஜமுகா கேள்
கண்ணியமாய் வாழ்ந்து வந்தோம் கவலையின்றி
தொந்தரவு செய்கிறார் துரோகமுற்றோர்
துணிகரமாய் எங்கள் பிரதேசமெல்லாம்
தந்திரமாய்த் தங்கள் வசமாக்கிக் கொண்டு
தமிழர்களை தாழ்ச்சியுறச் செய்கிறார்கள்...
கதிரெறியும் கதிரமலை முருகவேளே
கதிதாரும் தமிழ்தாயின் கவலைதீர்
சதிசெய்யும் சிங்களவர் சட்டம் மாய
சக்திவேல் கொண்டெழுந்து வாருமையா...
கெதியிலே எங்கள் துயர்தீர்க்கவேண்டும்
கிளிமொழியார் இன்னல் எல்லாம் நீக்கவேண்டும்.
கதியிலே உயர்ந் தமிழ்காக்க வேண்டும்
கல்லோயக் கசடர்களைப் போக்கவேண்டும்.

இக்காலப் பகுதியிலே தனிச்சிங்கள
மொழிச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது மட்டுமன்றி
அம்பாறைப் பிரதேசத்தில் கல்லோயாக் குடியேற்றம்
என்ற பெயரில் தமிழ்ப்பிரதேசங்கள் பறிக்கப்படும்
தமிழர் புறக்கணிப்புக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும்
உட்பட்ட நிகழ்வுகளை அடையாளப்படுத்துவதுடன்
அவற்றுக்கெதிராக தீவிர எதிர்ப்புணர்வினையும்
இப்பாடல் காட்டுகின்றது. சமயப்பாடல்கள் என்ற
போர்வைக்குள் இத்தகு சமகால அரசியல்
உணர்வோட்டங்களையும் வரலாற்றினையும்
திணித்துக் கூறுவதற்கான காரணம் சமயம் சார்
இலக்கியங்களையே விதந்து கூறும் சமய
மேலாண்மைச் சூழலில் அப்பாடல்களுக்கு சமூகப்
பெறுமானத்தை நிலைநிறுத்தவும் சுற்றியுள்ள அரசு
அடக்குமுறைகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்
கொள்ளவுமேயாகும்.

ஆனால் மறுபுறம் நேரடியாகவே சமகால
அரசியல் நிலையினைப் பாடுவதிலும் இவர்கள்
முயன்றுள்ளனர் என்பதற்கு மா.கேதாரபிள்ளை
என்பவர் கையெழுத்துப் பிரதியாக எழுதி வைத்
துள்ள “ இலங்கையின் கோலத்து அம்மாணை”
என்ற நீண்ட தொடர்நிலைப்பாடல் நல்லதொரு
உதாரணம். ஐதீகக் கதையுடன் தொடங்கும்
இப்பாடல் ஆரம்ப காலமிருந்து இலங்கையின்
அரசியல் வரலாற்றினைப் பாடமுற்பட்டுள்ளமை
சுவாரசியமானதாகும். அன்னியரிடமிருந்து நாடு
விடுதலை அடைந்தது மட்டுமான வரலாறுகள்
கூடுதலாக ஐதீகக் கதைகள், வாய்மொழிக்

கதைகள் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டவையாக இருந்த போதும் பிற்பட , குறிப்பாக இனமுரண்பாடு உருவானதிலிருந்து இன்றுவரையான அரசியல் நிகழ்வு வரலாறுகள் நம்பகத்தன்மை கூடியதாகவும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் பாடப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சமகால அரசியல் வரலாறானது செவிவழி அறிதலுடனான தகவல்கள், அனுபவத் தகவல்கள் என்பவற்றை முதன்மைத் தளமாகக் கொண்டவையாகும். குறிப்பாக மேற்கூறிய 3 அம்சங்களும் இக்கவிதையிலே முனைப்புடன் பேசப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது.

இனவிரிசலை ஏற்படுத்தும் வகையிலான பேரினவாதிகளின் ஆதிக்க மற்றும் சதிமுயற்சிகளையும் அதன் விளைவாக உருவாகும் தமிழ் தேசிய வாதம் ஆயுதப் போராக உருக்கொள்ளுமாற்றையும் பாடும் புலவர் தொடர்ந்து J.R.ஜெயவர்த்தனா, R. பிரேமதாசா, திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரசனதுங்க ஆகிய மூன்று ஆட்சியாளர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களையும் நிகழ்வுகளையும் வரண்முறையில் பதிவு செய்துள்ளார். இத்தகைய மாற்றங்களிலே இந்திய அமைதி காக்கும் படையினரின் வருகையும் விளைவும் பற்றி அதிக கவனம் செலுத்தியுள்ளமையையும் விமர்சன நோக்குடன் அணுகியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்தியா படையும் ஏறிவிட்டார் கப்பலிலே
இலங்கைவிட்டு இவர்கள் போகையிலே காண்
ஆயுதக் கருவிகள் அழகாய் கொடுத்தார்...
போரே செய்யும் என்றே புண்ணியர்தான்
ஆயுதம் கொடுத்து அழகாய் சென்றார்...

என்று அமைதிகாக்கும் படை நாடு
திரும்பும் போதும் இங்கு தம் வன்முறையின் எச்ச
சொச்சங்களை விட்டுச் செல்வதை நையாண்டித்
தொனியுடன் விமர்சிப்பது தெரிகிறது. இனவாத
அரசியலினதும் அதன் படையினதும் ஆதிக்க
நிலைப்பாட்டையும் வன்முறையினையும் நேரடியாக
கவும் ஆக்ரோசமாகவும் விமர்சனத்திற்குள்ளாக்கல்
ஒரு புறமிருக்க தமிழ் தேசிய விடுதலைச் சார்பு
நிலைப்பாட்டினை ஒழிவு மறைவின்றி தீவரமுடன்
காட்டலும் அவரது துணிகரமான சிந்தனைவோட்டத்

தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவர் வாழ்கின்ற அச்சுறுத்தலற்ற சூழல் இதற்கான முக்கிய உந்துகாலாகும். மேலும் உள்ளூர் மட்ட அரசியல் நிகழ்வுகள், மோதல்நிகழ்வுகள் அதன் பிரதிபலிப்புகள் என்பனவும் இங்கு முக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை சமகால அரசியல் வரலாற்றினை எழுதமுனைபவர்களின் கவனத்திற்குட்படாதவைகளாகும்.

உள்ளூர் மட்டத்தில் தனிப்பட்ட அரசியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகள், அவர்களது வரலாறுகள், புகழ் என்பவற்றைக் கூட அவர்கள் மீது பாடிய வாழ்த்து, வசைப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. சின்னத்தம்பி என்பவர் 50 களில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது தனது கிராம கட்சிச் (சாதி) சார்புத்தன்மையின் உருவப்படிமமாக தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த இராசமாணிக்கம் மீது பாடிய வாழ்த்தும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சேர்ந்த எதிர்மன்னசிங்கம் மீதான வசையும் அமைவதுடன் அவர்கள் பற்றிய பல வரலாற்றுத் தகவல்களையும் எமக்குத் தருகின்றன. நயூபாலிள்ளை என்பவரும் இத்தகைய வாழ்த்து, வசைப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அடுத்து குலதெய்வங்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்களில் கணிசமானவை குறித்த ஆலய வரலாறு பற்றிப் பேசுவது முக்கியமானதொரு அம்சம். பிரபலமான ஆலயங்களை விட கிராமிய மட்டத்திலேயுள்ள சிறிய ஆலயங்கள் மீது அதன் வரலாற்றைப் பாடுவதில் கூடிய அக்கறை செலுத்தியுள்ளனர். இச்சிறு ஆலயங்கள் பற்றிய வரலாறு கூறும் ஒரேயொரு ஆவணமாக இவை இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அண்மைக் காலங்களில் உருவான ஆலயங்கள் பற்றிக்கூட இத்தகைய பாடல்கள் உருவாகியுள்ளன. 1981ம் ஆண்டு மண்டுர் மருங்கையடிப் புவல் எனுமிடத்தில் வீதி திருத்து னரால் பரபரப்பான முறையில் நாககன்னி ஆலய மொன்று குறுகிய காலத்தினுள் உருவானபோது இது எழுவதற்கு மூலமான அதிசய சம்பவங்களையும் சில ஐதீகக்கதைகளையும் ஆலயம் உருவான படிமுறையையும் வைத்து அதேயாண்டு 'லிங்கநகர் நாவலடி நாகதம்பிரான் அம்மாளை' என்ற நூலை 8 பக்கங்களில் மா.பொன்னன் என்பவர் வெளியிட்டார். இவ்வாறான தலவரலாற்றுப் பாடல்

வழி வரலாறு கூறலின் சிறப்பம்சம் ஆலய வரலாற்றுடனணைந்த அப்பிரதேச வரலாற்றினையும் வாழ்வியல் முறைகளையும் எடுத்தியம்பிச் செல்வதாகும். மதவழி நின்ற வரலாற்றுணர்வின் வெளிப்பாட்டில் இவ்வம்சம் முக்கியமானது. 'சின்னகுள ஈச்சநகர் ஸ்ரீ காளி அம்மன் தலவரலாறு காவிய கும்மி' எனும் பாடலின் அடிகள் பின்வருமாறு:

“எழுபத்து மூன்றாண்டு ஆனி மாதத்தில்
ஏராளம் ஊரவர்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்து
பழுதிலாக் காடுதன்னைப் பரிசுத்தம் செய்தார்.
பளிச்செனத்தோன்றினாய் பகல்வேளை தன்னிலே
வெட்டிவெளியாக்கி வெட்டை வெளி கண்டார்.
விரிவான ஆலமரம் தன்னிலுன்னை வைத்தார்..
ஏராளமாகவே வாலிபர் சேர்ந்து
இருக்கின்ற வேளையில் வெள்ளரி நட்டேன்.
தேராத மக்கள் எனைக் கேலி செய்திட்டார்....
நாராயணபிள்ளை தன்னிடம் கூறி
நல்லதொரு பணியாக கிணறமைத்திட்டார்.
அவ்வாறே காட்டினில் சென்ற மாடுகளை
அருளாலே காட்டினாய் அனைவரும் போற்ற...
உந்தனில் ஆலமரத்தில் பூவாய்ந்து
ஊரவர்கள் மாலையிட ஓடினார் காட்டில்
களவாடி வைத்திட்ட மாடுகள் தன்னையே
கண்ணோடு காட்டினாய் கயவர் பிடிபட்டார்.

இங்கே கிராமமொன்றினுடைய வாழ்க்கைப் பகைப் புலமொன்று எம்முன்னே தெரிகிறது. ஆலய உருவாக்கலின் வரண்முறையுடன் இணைந்து கிராமிய வாழ்வின் பல்வேறு கூறுகளையும் பாடலில் காணலாம். எனவே தலவரலாற்றுடனான சமூக வரலாற்றுத் தரிசன மொன்றை இவை தரமுயல்கின்றன எனலாம்.

ஆலய வரலாறு கூறும் பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஐதீகத்தினதும் உண்மைத் தகவல்களினதும் கலவையாகவே இடம்பெற்றுள்ளனவெனினும் மேற்போந்தவாறு புலவனின் சமகாலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சிறு ஆலயங்கள் பற்றிய வரலாற்றுப் பாடல்களுக்கு உண்மைத்தகவல்களே மேனிலையாதாரமாக நிற்கின்றன.

மற்றும் பிரதேசத்திலே இடம்பெறும் முக்கிய சமூகப் பொது நிகழ்வுகள் - தாக்கங்களை யிட்டு நெடும்பாடல்களையும் தம்குறித்த கிராமம்

புலத்தில் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட முக்கிய சிறு சிறு சம்பவங்களைப் பற்றிய குறும்பாடல்களையும் இப்புலவர்கள் பாடிவந்துள்ளனர். இத்தகைய பாடல்கள் பிரதேச ரீதியான சமூக வரலாற்றினைப் பேசும் முதன்மை ஆவணங்களாகவேயுள்ளன. 1978ம் ஆண்டு கிழக்கில் குறாவளிக் காற்று வீசிய பின் அவ்வளர்த்தத்தை வைத்துப் பரவலாகவே பல்வேறு கிராமங்களிலிருந்தும் அம்மாளை, காவியம் போன்ற வடிவங்களில் நெடும் பாடல்களை இவர்கள் எழுதி வெளியிட்டமை ஒரு வகையில் தாம் அனுபவித்த கொடூர அனுபவங்களின் பகிர்வாக அல்லது உள ஏக்கத்துக்கான வடிகாலாகவே அமைந்தது எனலாம். அதேநேரம் அவை இப்பிரதேசத்தின் குறித்த கால சமூக வரலாற்றுத் தடயங்களை உட்கொண்டதாகவும் விளங்கின. பொதுவாக இந்தப் பாடல்களில்

1. குறாவளியின் போதும் பின்பும் ஏற்பட்ட அழிவும் துன்ப துயரங்களும்

2. அரசியல் வாதிகள், அரசாங்க அதிகாரிகள், ஊர் பெரியவர்களின் மக்கள் துயர் துடைக்கும் செயற்பாடுகளும் புகழும்

என்ற இரு அம்சங்களும் மையக் கருக்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றை விட சிலரின் பாடல்களில் இந்நிலையின் மத்தியிலும் கிராமத்தில் நடந்தேறிய ஈனச்செயல்கள் (குறிப்பாக அதிகாரநிலைப்பட்டு) பற்றி விமர்சன நோக்குடன் இறுதியிலே பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஏற்பட்ட அனர்த்தங்களை பொதுப்படையாக மட்டுமன்றி குறித்த இடங்களையோ ஊர்களையோ முன்னிறுத்திப் பாடும் போதும் மிகவும் பரிதாபகரமான பல தனியான சம்பவங்களையும் அவை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

“முப்பத்தெட்டாம் கொலனி வீட்டில் வசிக்கிறந்த அட்டம்பக்கத்தன்னோரும் அனைபேரும் அங்கிருந்த மரங்கள் முறிந்து சுவரில் வந்து தாவினதும் சுவரும் இடிந்து விழுந்ததே அப்போது மாண்டார்கள் என்று அனைபேரும் சத்தமிட்டார்”
(குறாவளி துயர் அம்மாளை)

என்று ஒரு கிராமத்தில் ஏற்பட்ட துயரச்

சம்பவத்தினை இவ்வடிகள் பதிவு செய்துள்ளன. இந்தப் பாடல்கள் ஒரு கதை கூறும் போக்கிலேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை தெரிகிறது. ஒட்டு மொத்தத்தில் நெருக்கடிமிக்கதொரு சூழ்நிலையின் சமூக வரலாற்றினை - மக்களின் வாழ்வியலைச் சம்பவ விபரிப்புகளினூடாகத் தரமுயல்கின்றன இப் பாடல்கள் . பெரும்பாலும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவேயுள்ள சமூக சிறுசம்பவப் பாடல்கள் குறிப்பாக குடும்ப, தனிமனித வரலாறு சார்ந்தவையாகவே உள்ளன. இதில் வே.சின்னத்தம்பி என்பவர் முக்கியமானவர். சமூகச் சார்புக்கு அழுத்தம் கொடுத்துவந்த அவர் தன் சூழலில் நடந்த பல சம்பவங்களையும் உடனுக்குடன் பாடும் கவியாற்றல் பெற்றிருந்தார். தனிமனித வரலாறு எனும் போது இப்புலவர்கள் தம் சுயவரலாறு பற்றியும் பாடியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. கேதார பிள்ளை என்பவர் கொலைக் குற்றத்திற்காக தூக்குத்தண்டனை பெற்றுப் பின் விடுதலையானவர். அவர் தன் சிறைவாழ்வை மையமாகக் கொண்டு “தென்கதிரை முருகன் பேரில் சிறைமீட்ட கும்மி” “சின்னகுளத்து காளி அம்மன் சிறைமீட்ட காவியம்” ஆகிய பாடல்களை இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். இத்தகைய பாடல்கள் நானென்ற நிலையில் நின்று தன்னிலை உணர்வுகளை மிகவும் உருக்கமுடன் வெளிப்படுவை.

ஆகவே மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் பல்தள வரலாற்றுருவாக்கலில் அல்லது இலக்கிய வழி நின்று வரலாற்றைக் காணுவதில் இக்கவிதைப் பாரம்பரியத்துக்கும் முக்கிய ஒரு இடமுண்டு என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது என்பதும் இப்பிரதேசத்திலே நீண்ட காலமிருந்து நிலவிவரும் இக்கவிதைப் பாரம்பரியத்தை இலக்கியமாக அங்கீகரித்தலும் அவற்றினை எமது இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டமைப்பில் இணைத்தலும் நாம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய இலக்கியப் பணி என்பதும் தெளிவாகின்றது. இந்நிலைமாற்றத்தின் போதே இப்பிரதேசத்தின் சரியான கவிதைப் போக்குகளை இனங்காணவும் நிறைவானதும் தனித்துவமானதுமான இலக்கிய வரலாற்றெழுதியலை நிறுவவும் முடியும்.

இணைப்பு:

புலவர் பெயர்	இடம்	வயது	கல்வி	தொழில்	இயற்றிய பாடல்கள்
வேலாயுதர் சின்னத்தம்பி	பழகாமம்	63 (இறப்பு 1983)	இல்லை	விவசாயம்	வடகூரன் தென் கூரன் (கூறாவளி பற்றிய கூத்து) இராசமாணிக்கம் மீது புகழ், எதிமன்ன சிங்கம் மீது வசை, குறத்தி நாடகப் பாடல், சிவசோதி சூழும்ப வரலாறு, காணிக்ககராற்றுப் பாடல், திக்கோடை ரீச்சர் திருமணப்பாடல், கோடைப் பூ பறிக்கச் சென்று இறந்த பிள்ளை மீதான பாடல்
மாணிக்கன் பொன்னன்	மண்டூர்	85	வகுப்பு 4	சுவை	கூறாவளி தயர் அம்மாணை, கலிகாலக்கேவலக் கும்மி, லிங்கநகர் நாவலடி நாகதம்பிரான் அம்மாணை, முருகன் வழிநடைச் சிந்த, தான்தோன்றிஸ்வரன்- தாந்தாமலை அம்மாணை
த.மா.கேதார பிள்ளை	முதலைக்குடா	60	வகுப்பு 4	மந்திரம், அபூர்வத்தைப் கூலிவேலை.	கூறாவளி அம்மாணை, இலங்கையின் கோலத்த அம்மாணை, தென்கதிரை முருகன் போரில் சிறைமீட்ட கும்மி. சின்னக்குளத்தக் காளி அம்மன் சிறைமீட்ட காவியம் - காளியம்மன் கும்மி, வளரும் பிள்ளைகள் படிக்கும் மறியல் வீட்டு அம்மாணை, ஐய் நாராண தோத்திரம், நல்லைக்கந்தன் தோத்திரம், மட்டக்களப்பு-அமிர்தகழி பிள்ளையார் அகவல் - விநாயகர் தோத்திரம்

விழா சிறப்புற்று மலர் மலர வாழ்த்துக்கூறுகிறது

அம்பாள் அரிசி ஆலை

பிரதான வீதி, தாளங்குடா.

மட்டக்களப்பு வேளாண்மைச்செய்கை

வசந்தன் பாடல் ஊடான ஒரு நோக்கு மு.சதாகரன்

தனித்துவமும் சிறப்பும் கொண்ட மட்டக்களப்பு மக்களின் பண்பாட்டை வெளிக் கொணரும் நாட்டார் இலக்கியங்களில் ஆடற்பாடல் வகையுள் அமையும் வசந்தன் பாடல்களில் ஒரு பிரிவான வேளாண்மைச்செய்கை வசந்தன் பாடல்கள் மூலம் மட்டக்களப்பு மக்களின் வேளாண்மைச் செய்கையுடன் தொடர்பான நடைமுறைகள், பாரம்பரியங்கள், சொல்வழக்குகள், சடங்காசாரங்கள் முதலியவற்றை ஓரளவு அறிய முற்படுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பு மாநிலம் ஆரம்பத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்துடன் இணைந்த பெருநிலப் பரப்பைக் கொண்டிருந்தது. காடுகள், களனிகள், ஆறுகள், குளங்கள் என மருதநிலம் சார் தன்மையுடன் விளங்கும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தின் வெப்பநிலையும், பருவமழையும் நெற்செய்கைக்கு சாதகமாக அமைந்திருந்ததால் பண்டுதொட்டு இங்கு வாழ்ந்து வரும் மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் வேளாண்மைச் செய்கையையே தமது சீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்ந்து

வருகின்றனர். இத்தொழிலே இம்மக்களின் பண்பாட்டை உருவாக்கியதுடன் பாரம்பரிய கலை இலக்கியங்களுக்கும் கருவூலமாயின.

வயற்காலத்தில் கூட்டாக வேலை செய்யும் மக்கள் தங்களது அலுப்பையும், சேர்வையும் போக்கிக்கொள்வதற்காக பல பாடல்களை இசையுடன் பாடி வேலை செய்வது எங்குமுள்ள நடைமுறையாகும். இவ்வாறு இவ்வேளாண்மைத் தொழிலுடனும் அதன் நடை முறையுடனும் இணைந்த பல நாட்டார் பாடல்களை மட்டக்களப்பு மக்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். அவற்றுள் ஏர்ப்பாடல், பொலிப்பாடல் என்பன வயற்களத்தில் பாடப்படும் பாடல்களாக உள்ளன. வயற்களத்தில் உழும் போது ஏர்ப்பாடலும் சூடிக் கும்போது பொலிப்பாடலும் மாடுகள் நோற்றந்து வேலை செய்வதற்காகப் பாடப்பட்டன. பொலிப் பாடலில் பொலிபெருக வேண்டும் என பூமாதேவியை வேண்டுவதாகவும் அமைந்திருக்கும். அக்கால வயல்கள் தோறும் ஒலித்த இப்பாடல்கள் தவிர மட்டக்களப்பு மக்களின் வேளாண்மைச் செய்கை தொடர்பான முழு விடயங்களையும் கூறும் பாடல்களாக அமைவன வேளாண்மைச் செய்கை வசந்தன் பாடல்களே யாகும்.

வசந்தன் பாடல்கள் வசந்தன் ஆடலுக்காகப் பாடப்பட்டவை. இவை ஆடற்பாடல் வகையுள் அமைவன. இங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களது ஓய்வுகாலங்களில் வசந்தன் பாடல் பாடி வசந்தன் கூத்து ஆடி மகிழ்வர். இக்கூத்து பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி மாதங்களிலும் கொம்பு முறிச் சடங்கிற்காக புரட்டாதி மாதத்திலும் ஆடப்படும். கண்ணகி வழிபாட்டின் நிமிர்த்தம் நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாடல் மட்டக்களப்பு காரைதீவு, தம்பிலுவில், பாண்டிருப்பு, மண்டூர், களுவாஞ்சிக்குடி, களுதாவளை, தேற்றாதீவு, செட்டிபாளையம், கிரான்குளம், வந்தாறுமுலை ஆகிய கிராமங்களில் பண்டுதொட்டு ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாடலில் வேளாண்மைத் தொழிலும் முழுமையாக அபிநயிக்கப்படும்.

வசந்தன் பாடல்கள் சொல்நயமும், சிறப்பும் மிக்கவை. வசந்தன் பள்ளு, சிந்து எனப் பலவாறு அழைக்கப்படும் இப்பாடல்களை 'வசந்தன்' என்னும் அடிச்சொல்லைப் பொதுச்சொல்லாகக் கொண்டு காலத்திற்குக் காலம் பலரும் இயற்றியுள்ளனர். மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வியலைப் புலப் படுத்தும் இப்பாடல்களை திரு.சி.சதாசிவஜயர் தேடித்தொகுத்து 1940ம் ஆண்டு "வசந்தன் கவித்திரட்டு" என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். இந் நூலில் 62 வசந்தன் பாடல்கள் உள்ளடங்குகின்றன. இப்பாடல்கள் கட்டியம், தோத்திரம், சரித்திரம், தொழில், வேடிக்கை என ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் தொழிற்பாடல் வகையுள் வரும் ஏழு வசந்தன் பாடல்களை வேளாண்மைச் செய்கைகள் வசந்தன் பாடல்களாக விளங்குகின்றன. அவை வேளாண்மை வசந்தன், வேளாண்மை வெட்டு வசந்தன், உட்பட்டி கட்டு வசந்தன், மாடு பிடித்தல் வசந்தன், சூடுபோடல் வசந்தன், சூட்டு வசந்தன், பொலிகாவுகிறவசந்தன் என்பனவாகும்.

பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் சாயலில் மட்டக்களப்பு மக்களின் தொழில்சார் அனுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தும் இப்பாடல்கள் பின்வரும் விடயங்களைக் கூறுகின்றன. உழுவதற்கு ஏர் முகூர்த்தம் பார்த்தல், வரம்பு கட்டுதல், விதைத்தல், உட்பட்டி கட்டுதல், சூடுவைத்தல், சூடுபோடுதல், புதிர்காவுதல், இவ்விடயங்களை அவற்றின் பின்னணியோடு ஒவ்வொன்றாக விரிவாக நோக்குவோம்.

இத்தொழில் கூறும் வசந்தன் பாடல்களை நோக்கின், முதல்வரும் வேளாண்மை வசந்தன் பாடலில் 'ஏர்முகுத்தம் பார்த்தல்' பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது வயலில் முதன் முதல் ஏர்விடுவதற்கு நல்ல நாள் பார்ப்பதையே இது குறிக்கின்றது. மட்டக்களப்பு மக்களைப் பொறுத்த வரை எக்காரியம் செய்வதானாலும் அதனை நல்ல நாள் நேரம் பார்த்தே செய்வார்கள். வயல் வேலைகளிலும் அவ்வாறே உழுதல், விதைத்தல், அறுவடை செய்தல், சூடித்தல் முதலிய அனைத்துச் செயல் களையும் அவற்றுக்குப் பொருத்தமான நாளிலேயே செய்வார்கள். அப்போதுதான் அக்காரியம் நன்றாக அமையும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. இதன்படி ஏர்முகூர்த்தம் பார்ப்பதற்கு சோதிடரிடம் செல்வதை வேளாண்மை வசந்தன் பாடல் முதல் விடயமாகக் கூறுகின்றது.

"மள்ளர்களெல்லோரும் மறையோரிடம் சென்றார்.

விதைக்கமாபெரிய ஏர்முகுத்தம் பார்த்துச்செல்லென்றார்."

இப்பாடலில் வரும் 'மள்ளர்' என்பது பள்ளர் எனப்படும் உழவர்களையும், மறையோர் என்பது சோதிடரையும் குறிக்கும். இவ்சோதிடரை இவர்கள் 'சாத்திரியார்' என்றழைப்பது வழக்கு.

இதனைத் தொடர்ந்து வரும் பாடலில் வரம்பு திருத்துதல், உழுதல், விதைத்தல் முதலிய ஆரம்பச் செயல்கள் கூறப்படுகின்றன. விதைப் பதற்கு முன் வரம்பைத் திருத்தி வயலைஉழுது பண்படுத்துவார்கள். இவ்வாறு உழுவதற்கு இயந்திர வசதியற்ற அக்காலத்தில் எருமை மாடுகளையே பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். இவ்வாறு மாடுகளால் உழுத பின் விதைப்பார்களே தவிர நாற்று நடுவதோ, களைபிடுங்குதோ வழங்கில் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"பக்தியுடனே வரம்பு முற்றுந்திருத்தி-நல்ல பாசக்கடாவானவைகளாலே மிதித்த செந்நெல்முனை விதைத்திச் செப்பப்பட்டார்"

என்று கூறும் இப்பாடலில் மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

அடுத்து வேளாண்மை வசந்தனில் அக்கால வயல்கள் தோறும் விதைக்கப்பட்ட நெல்லினங்கள் பற்றியும், அவற்றின் சிறப்புப் பற்றியும் கூறகிறது.

"பச்சைப்பெருமான், கறுப்பன், பாணைமுகவன், செழும் பன்றிக்கூருன், வெள்ளைவாலன், பச்சைச்சம்பா மெச்சியே பலரும் வீரும்பும் வேள்ளைவாணன் இந்த மேதீன் எல்லாம் புகழும் முத்துச்சம்பா"

எனவரும் இப்பாடலில் அதிக நெல்லினங்கள் கூறப்படுவதுடன் வெள்ளைவாணன், முத்துச்சம்பா ஆகிய நெல்லினங்கள் எல்லோராலும் விரும்பி உண்ணப்படும் இனங்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றன.

அத்துடன் இந்நெல்லினங்கள் முனை கட்டி விதைக்கும் போது எந்த நிலத்தில் எந்த நெல்லை விதைக்க வேண்டும் எனவும் பின்வரும் பாடலில் கூறப்படுகின்றது.

முத்துச்சம்பா நெல்முனையை முன்னே விதைப்போம் முருங்கன் கறுப்பனை மேட்டில் விதைப்போம் பாங்குடன் பள்ளமதில் வாணனை விதைப்போம் நீர் தங்குமிடம் பார்த்து சம்பா விதைப்போம்.

இதன்படி, முருங்கன், கறுப்பன், மேட்டு நிலத்திற்கும், வாணன், சம்பா போன்ற இனங்கள் நீரின் தாக்கத்திற்கு நின்று வளரக்கூடியது ஆகையால் பள்ள நிலத்திற்கும் ஏற்றது என்பதை இம்மக்கள் அனுபவவீதியாக அறிந்து வைத்துள்ளன விடப்பிற்குரியதாகின்றது.

இவ்வாறு விதைக்கப்பட்ட நெல்லானது வளர்ந்து பயிராகியதும் அவற்றை மாடுகளிலிருந்தும் ஏனைய மிருகங்களிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக எல்லை வேலைகளைச் செட்டிநிடுதல் அக்காலத்தில் முக்கியமாக இருந்திருக்கின்றது. இதனை,

“சித்தியுடன் செந்நெல் முற்றம் வீதைத் தார் பயிர்
செழித்த பின்பு வேல்காவல் செப்பணமிட்டார்”

எனும் பாடல் கூறுகின்றது. இவ்வேலி காவல் தொடர்பாக சிலவிடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. பரந்த வயலில் வேளாண்மை செய்யும் இவர்கள் தங்களின் வேலி எல்லையைப் பிரித்தெடுத்து காவல் செப்பனிடும் போது அதற்குரிய மரங்களை வெட்டுவதற்கு வனத்திணைக்கள உத்தியோகத்தார், அரசாங்க அதிபர் போன்றோர் அனுமதி வழங்கியதுடன் வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கியிருக்கின்றார்கள். மேலும் இவ்விவசாயிகள் நெல் விளைந்ததும் அவற்றை எலிமுதலிய பிராணிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காக இரவு வேளைகளில் கையில் விளக்குடனும் மணியுடனும் காவலில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்ட நெல்முற்றி விளைந்த வேளை அவற்றை வெட்டுவதற்கு ‘தாக்கத்தியை’ தயார்படுத்துவார்கள். இவர்கள் வேளாண்மை வெட்டும்சூன்கத்தியை “தாக்கத்தி” என்றே அழைப்பர். இக்கத்தி யின் முள்போன்ற கூர் தோய்ந்திருந்தால் அதனைக் கூராக்குதவை ‘பூக்கொத்துதல்’ என்று கூறுவார்கள். இவ்வாறு பூக்கொத்துவதற்கும் புதிதாகக் கத்தி யடிப்பதற்கும் கொல்லனிடம் செல்வதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்கும்:

“கத்தியடிக்கும் கம்மானிடம் சென்றே கடும் பொன்
கைகொடுத்தே கத்தி செய்ததாரும் நீரென்றார்
மெத்திய இருப்பினாலே கத்தியும் செய்து கொல்லன்
வேலையான் கைகொடுக்க வேண்டியே வந்தார்.”

எனும் இவ்வேளாண்மை வெட்டு வசந்தன் பாடலில் இவ்வாறு ‘கம்மானன்’ என்று அழைக்கப்படும் கொல்லனிடம் சென்று கத்தி

யடிக்கும் நடைமுறையைக் காண்கின்றோம்.

மேலும் ஒரு பாடலில் இக்கொல்லனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூலி பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. அதாவது “எட்டுச்சல்லிக் கத்திக்கிரயம் வாங்கிடும் கொல்லன்” எனும் இப்பாடலில் அக்கால நானையமான ‘சல்லி’ பற்றிக் கூறப்படுவதைக் காண்கின்றோம் இச்சல்லியின் பெறுமதி ½ சதமாகும். இதன்படி 8 சல்லி என்பது நாலுசதத்தைக் குறித்தது. இவை தவிர அக்காலத்தில் வேறு பல நானையங்களும் வழக்கிலிருந்தன. இவற்றில் துட்டு என்பது 1½ சதத்தையும் பணம் என்பது 6 சதத்தையும் இறையான் என்பது 75 சதத்தையும் பவுண் என்பது 10 சதத்தையும் குறித்தது. மேற் கூறப்பட்ட பாடலில் நான்கு (4) சதம் கொடுத்து கத்தியடித்த அந்தக் காலத்தின் பழமையை உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

அடுத்து வேளாண்மை வெட்டுதல் நோக்கிற்குரியதாகின்றது. இவர்கள் கூட்டாக வேளாண்மை வெட்டும்போது நகைச்சுவை ததும்பும் வார்த்தைகளைப் பேசி உற்சாகமாக வேலை செய்வார்கள். வேளாண்மைவெட்டு வசந்தனில் கொல்லன் அடித்த கத்தி வெட்டுதில்லை. மொட்டை என்றும் அக்கொல்லனைப் பிடித்து அடிப்போம் என்றும் அவர்கூறி வெட்டுவதாகவும் அமைந்துள்ளது.

வேளாண்மை வெட்டுதல் இங்கு ஆண்களாலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சிங்களப் பகுதிகளில் பெண்களும் வேளாண்மை வெட்டுவார்கள். இங்குள்ள பெண்கள் இவ்வயல்வேலை செய்பவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு, நீர் போன்றவற்றை எடுத்துக் கொடுப்பவர்களாக இருந்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் காலை, மதிய உணவுகளுக்கிடையில் பால் கஞ்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிரித்தானியர் இந்நாட்டுக்குள் வந்து தேயிலை, கோப்பி பயிரிடமுன்னர் இக்கஞ்சை அக்காலத்தில் தேனீருக்குப் பதிலாக பரிமாறப்பட்டிருக்கின்றது. சுவை மிக்க இக்கஞ்சி பற்றி,

“பள்ளிச்சி கஞ்சி காய்ச்சிவாண்ணாதபடி
பாரடி உன்பல்லை உடைக்கிறேன்.”

என்ற பள்ளப்பிரபந்தத்தில் வரும் ஊடல் பாடல் போல் அமைந்த இப்பாடலின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறோம்.

மட்டக்களப்பு பெண்கள் வயலில் உட்பட்டி சுமக்கும் போது ஆண்களோடு சரிநிகராய்

நின்று ஒத்துழைப்பு நல்கியிருக்கின்றார்கள். அதாவது சூடு வைக்கும் இடத்திற்கு வயலின் பல பக்கங்களிலிருந்து உட்பட்டிகளைச் சுமந்து செல்வதற்கு ஆட்பலம் தேவையாக இருந்தமையினால் பெண்களின் ஒத்துழைப்பும் இங்கு பெறப்பட்டிருக்கின்றது எனலாம். சூட்டு வசந்தன் பாடல் ஒன்றிலே,

“மங்கையரே எங்கள் நங்கையரே மறை
வாருமடி என் தோழியரே
சங்கையிஸ்லாமல் கட்டுகள் தாங்கி
சுதியுடன் சுமப்பீர் எல்லோரும்”

எனக் கூறப்படுவது இப்பெண்களின் பங்களிப்பை நிரூபிக்கின்றது.

மட்டக்களப்பு மக்கள் சூடுவைக்கும் அமைப்புப் பற்றியும் வசந்தன் பாடல் ஒன்றிலே கூறப்படுகின்றது. உட்பட்டிகளை வட்டமாக அடுக்கி உயர்த்திய பின்னர் மேலே கூம்பாக உயர்த்தி உச்சியில் முடிகவிழ்ப்பார்கள். அதாவது உச்சியில் கம்பு நட்டு நெற்கதிர்களைப் பிணைத்துக் கட்டி அதில் குத்திவிடுவார்கள். இவ்வமைப்பு முறையினை சூடுபோடல் வசந்தன் பாடல் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது.

“சுதந்திரமாக கடிக்கிச் சூட்டினையே வெய்த
தலங்க முடிக்கிப்பீர்ரெல்லோரும்”

எனும் இப்பாடல் மூலம் இதனை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அடுத்து வயற்கள நிகழ்வாக இடம் பெறும் முக்கிய நிகழ்வு சூட்டித்தலாகும். இச்சூட்டித்தல் நடைபெறும் போது வயற்களத்தில் மிகக்கட்டுப்பாடுகளும் ஒழுங்குமுறைகளும் பேணப்படுகின்றன. அதிகமாக இரவிலேயே நடைபெறும் இச்சூட்டித்தல் நிகழ்வில் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

“பூசை செய்யுமடா பள்ளிச்சியை போகச் சொல்லுமடா
அசை வையாமல் பெண்கள் தனம் அகலச் சொல்லுமடா”

எனும் மாடு பிடித்தல் வசந்தன் பாடல் இந்தநடைமுறையைக் கூறுகின்றது.

உழவர்கள் இச்சூட்டிக்கும் களத்தில் குழுவுக்குறிச் சொற்களையே பேசப் பணிக்கப்படுவார்கள். இதன்படி இவர்கள் சூட்டுக்களத்தில் சூடுமிதிக்கும் இடத்தைக் களம் என்றும், நெல்லை ‘பொலி’ என்றும், பொலிதூற்றும் கம்பை ‘வேலைக்காரன்’ என்றும் சூட்டித்தலைப் ‘போர்’ என்றும் நெற்கதிர்க்குவியலை ‘சூடு’ என்றும், மாட்டினை

‘வாரிக்காலன்’ என்றும், சூட்டிக்கும் போது நடுவில் நின்று சுற்றும் மாட்டை ‘அரக்குமாடு’ என்றும் கூறுவர். அத்துடன் வைக்கோலை ‘பொலிக்கொடி’ என்றும் கைப்பெட்டியை ‘குஞ்சுவாயன்’ என்றும் கடகத்தை ‘பெருவாயன்’ என்றும் கயிறறை ‘நடுமுழவன்’ என்றும், களஓரங்களைக் கூட்டுதல் ‘வாட்டிசூட்டுதல்’ என்றும் சூடுபோடும் ஆரம்ப நிகழ்வை ‘அரக்கு புதைத்தல்’ என்றும், சூடு போட்டு முடிவடைதலைக் ‘களம் பொலிதல்’ என்றும் கூறுவர். பொலி தூற்றுவதற்காக வைக்கோலால் சுற்றிக் கட்டப்பட்ட முக்காலியை ‘அவுரி’ என்றும், பொலி தூற்றுவதை ‘அவுரிதிரித்தல்’ என்றும் நல்ல விளைச்சலை ‘வாரி’ என்றும் களம் கூட்டவென கட்டப்பட்ட மிலாறுகளால் ஆன மாறுகளை ‘கோலம்’ என்றும் அழைப்பதுடன் நல்லநெல்லை ‘வைரப்பொலி’ என்றும் இரண்டாந்தெரிவைக் ‘கந்துமுறி’ என்றும் பாதியளவு உள்ளீட்டைக் கொண்ட நெல்லை ‘அரைவயிறன்’ என்றும் கடைசிப் பிரிவை ‘பதர்க்கடை’ என்றும் அழைப்பார்கள்.

இந்தச் சூடுபோடும் வயற்களத்தில் சடங்குசார் நிகழ்வுகளும் நடைபெறுகின்றன. சூடு இருக்கு இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திலிருக்கும் இக்களவெட்டியில் நடைபெறும் இந்நிகழ்வை நோக்குமிடத்து, களவெட்டியைத் துப்பரவு செய்து அதன் மேற்குப் பக்கமாக ஒரு பந்தல் போட்டு அதில் பிள்ளையார் உரு செய்து வைத்து வணங்குவார்கள். இப்பிள்ளையார் அவ்வயல் மண்ணால் அல்லது மாவால் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

“வரவை மீதிலே களம் வெட்டி வளமையாய் திருத்தி
பரவி நேரிட்டனர் வயலில் பசிய மண்ணைத்தார்
எடுத்த மண்ணைதனால் ஒரு பிண்ணையார் இங்கேயும் வையுமடா”

எனும் ‘மாடு பிடித்தல் வசந்தனில்’ வரும் பாடலும் இதனைப் பறைசாற்றும். சூட்டித்து முடியும் வேளை இப்பிள்ளையார் உருபொலி மீது வைப்பதற்கு தயாராகவிருக்கும்.

இதன்பின் அரக்குப் புதைத்தல் என்னும் முக்கிய நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. இது ஒரு நம்பிக்கை சார்ந்த நடைமுறையாகும். களவெட்டியில் உருவாகும் பொலி நெல்லைப் பூதங்கள் வந்து அள்ளிச் செல்லும் எனும் நம்பிக்கை காரணமாக அப்பூதங்களிடமிருந்து ‘பொலி’ யைப் பாதுகாப்பதற்காக இப்பாதுகாப்புச் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. இதற்காக பூதங்களை பக்கத்திலும் அணுகவிடாதவாறு தடைசெய்யும் அச்சிரத்தகட்டினைக் களவெட்டியின் நடுவில் புதைப்பதுடன் களவெட்டி வரவையின் நாமுழலையிலும் ஆலை,

அரசை, வேம்பு, வம்மி முதலிய மரங்களின் மரக்குச்சிகளையும் அவற்றின் இலை, பட்டை போன்றவற்றையும் இணைத்துக் குத்தி விடுவார்கள். இவ்வாறு செய்தால் இவ்வெல்லைக்குள் அதாவது களவெட்டி வரவைக்குள் பூதங்கள் வராது என்பது இவர்கள் நம்பிக்கையாகும்.

களவெட்டியின் நடுவில் புதைக்கப்படும் அரக்கு விசேடமாக வடிவமைக்கப்பட்ட அச்சிரத்தை உடையதாக இருக்கும். இவ்வாறான அச்சிரங்களை முக்குக போடிமார்கள் அக்காலத்தில் வீட்டுப் பெட்டியில் அடைத்துவைத்துப் பாதுகாத்து பின் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்துவார்கள். பூசை செய்யும் போது கடல், ஆற்று, கோயில், நீர் எடுத்து வந்து தீர்த்தமாகப் பாவித்து களவெட்டி யைச் சுத்தம் செய்வதுடன் சூட்டிக்க மாடுகள் களத்தில் ஏறும் போது அதன் முகத்தில் இந்நீரை அடிப்பார்கள். அதன் பின்னர் சூட்டித்தல் நடைபெறும்.

இச்சூட்டித்தல் நிகழ்வு தங்கு தடையின்றி நடைபெறுவதற்காக பிள்ளையார், பூமாதேவி, வைரவர், நாகதம்பிரான் முதலிய கடவுளர்க்கு நேர்த்தி வைத்து சூட்டித்து முடிந்த பின் பொங்கிப் படைத்து இத்தெய்வங்களை வணங்கி விடை பெறுவார்கள்.

இவ்வாறாக சூட்டித்து வயல்கள நிகழ்வுகள் யாவும் முடிந்ததன் பிற்பாடு முல்லைக் காரன் போடியாருக்கு நன்றி செலுத்தும் ஒரு நடை முறையும் வழக்கத்திலிருந்தது. இதற்காக முல்லைக்காரன் 'புதிர்க்கோட்டை காவிச்செல்லல்' என்னும் நடைமுறையைக் கைக்கொள்கின்றான். புதிர்க்கோட்டை என்பது நெல்அல்லது அரிசியை உள்ளீடாக வைத்துச் சூடுபோல் செய்யப்பட்ட சிறு நெற்கூடாகும். இந்நெற்கூட்டையும் வாழைக்குலை, தயிர் போன்றவற்றையும் கம்பில் கட்டி போடியார் வீட்டுக்குக் காவிச் செல்வார். இவ்வாறு காவிச் செல்லப்படும் இப்புதிர்க்கோட்டை மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ணையும் கருத்தையும் கவரத் தக்கதாக அமைந்திருக்கும்.

“போடியார் வீட்டுக்குப் புதிர் காவியே போகிறோம்”

என்னும் 'பொலிகாவுதல் வசந்தன்' பாடலடி இந்த நடைமுறையைத் தெளிவாக்குகிறது. முல்லைக்காரன் இவ்வாறு புதிர்க்கோட்டை கொண்டுவந்ததும் போடியார் அவனை வரவேற்று அன்று எல்லோருமாகச் சேர்ந்து குடித்து உண்டு மகிழ்வார்கள்.

இவற்றோடு இவர்கள் பேசும் பேச்சு மொழிச்சொற்கள் சிலவற்றையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். இவர்கள் வயலை 'வட்டை' என்றும் வேளாண்மையை 'வெள்ளாமை' என்றும் கூறுவர். வயல் சொந்தக்காரனைப் 'போடியார்' என்றழைப்பர். அக்காலத்தில் முக்குகர்களே பெரும் போடியார் களாயிருந்தனர். இப்போடியார்களை உழவர்கள் பெரிதும் மதித்தனர். வீட்டுக்கு வரும் போடியாரை பார்க்கும் மேல் வெள்ளைச் சீலை விரித்தே உட்கார வைத்தார்களாம். இப்போடியார் களின் வயல்களைப் பராமரிப்பவனை 'முல்லைக் காரன்' என்பர். இம் முல்லைக்காரனுக்கு போடியார் செய்கைக் காலத்தில் வாரந்தோறும் வழங்கும் கூலி நெல்லைப் 'படி கொடுத்தல்' என்பர். பெறுபவர் சார்பாக இது 'படிஎடுத்தல்' எனப்படும். இம்முல்லைக் காரனின் ஏவல்கேட்டு வயல்வேலைகள் அனைத்தையும் செய்பவர்களை 'செய்கைக்காரர்கள்' என்று கூறுவர். இச்செய்கைக்காரர்களே வயற்களத் தில் முக்கிய மானவர்களும் இத்தொழில் சார் இலக்கியத்தின் கதாநாயகர்களுமாவர். பொலிகாவு தல் வசந்தனில் வரும் ஒரு பாடல் இதனை உறுதி செய்யும்.

“போடியார் முன்னே போக முல்லைக் காரன் பின்னேவர காணியில் விளைந்த நெல்லைக் காவியே போகிறோம்”

எனவரும் இப்பாடல் போலவே இத்தொழில்சார் எல்லாப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

மேலும் இவ்வாறாக மட்டக்களப்பு வசந்தன் பாடல்கள் இம்மக்களின் வயற்கள நடைமுறைகள் பலவற்றை அறியமுடிந்தது. பொதுவாக இலக்கியங்கள் காலத்தின் கண்ணாடி என்பார்கள். அவை பெறுமனையே சொல்அழகை மட்டுமன்றி கருத்தழகையும் கொண்டவை. வேளாண்மை செய்கை வசந்தன் பாடல்களும் இவ்வகையிலேயே ஒலிநயச் சிறப்போடு அக்கால வயற்கள நடைமுறைகள் பலவற்றை அறிய உதவும் ஆவணமாகவும் விளங்குவது கண்கூடு.

உசாத்துணை:

கந்தையா வீ.சி. மட்டக்களப்புத் தமிழகம் யாழ்ப்பாணம் - 1964.

நாட்டார் இலக்கியம்

செல்வன் பூபாலபிள்ளை ரஜிகுமார்

இலக்கியம் என்பது ஒருவன் சுவைத்த வற்றைச் சுவைத்தவாறே மற்றவருக்கு வெளிப்படுத்துவது ஆகும். இலக்கியமும் கலையும் பண்புகளிலும் இயல்புகளிலும் ஒன்றுபட்டுக் காணப்பட்ட போதிலும் இவை இரண்டும் சுவை யிலும் மாதிரியிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இலக்கியங்களுக்கும் கலைகளுக்கும் ஒரு தொடர்பு காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் அனைவரும் மறுக்க முடியாதுள்ள உண்மையாகும்.

இலக்கியம் என்னும் போது எமது மக்களிடையே காணப்படும் இசைப்பாடல்களே மனதில் நினைவுக்கு வருகின்றது. இதற்கு காரணம் அந்த இலக்கியங்கள் இசையும் சுவையும் மிக்கவையாக காணப்படுபவையாகும்.

எமது மட்டக்களப்பு மாவட்டம் ஒரு பிரசித்த பெற்ற இடமாகும். இதற்கு உதாரணமாக யாழ் நூலாசிரியர் “ எங்கும் குறைவில்லாது இயலையுடைய தேனாடு மட்டக்களப்பு என்னும் மாணாடு...” என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் எமது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை விதந்துரைக்கின்றார். அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தில் நாட்டுக்கூத்து, வசந்தன், கரகம், கும்மி, ஊஞ்சல், கொம்புமுறி, கோலாட்டம், கிராமிய பாடல், என இயலுடன் இசையும் நாடகமும் இணைந்து போற்றப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கியங்களையும் கலைகளையும் தனித்தனியாக ஆராய்வோம். இதில் நாட்டுக்கூத்து எனும்போது எமது நினைவுக்கு வருவது மட்டக்களப்பு பிரதேசமாகும்.

இளங்கோவடிகள் தனது சிலப்பதி காரத்தில் கூறிய குரவைக் கூத்தும் நாட்டுக் கூத்தும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. இந்த நவீன காலத்தில் ஓய்வு நேரத்தை தொலைக்காட்சி பார்த்தும் வானொலி கேட்டும் கழிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆதிகாலத்தில் அதிகமான

மக்கள் விவசாயம், மீன்பிடி போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு பகலில் ஓய்வு ஏற்படாமல் இரவில்தான் அதிகமான ஓய்வு நேரம் கிடைத்தது. இதனால் இக்காலத்தில் பிரபல்யம் அடைந்த நாட்டுக்கூத்தை பார்த்தார்கள். இந்த நாட்டுக் கூத்து நடத்துவதற்கு என்றொரு இடம் இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் மக்கள் கூடும் இடத்தில் அந்த நாட்டுக்கூத்தை ஆடினார்கள். நாட்டுக் கூத்து நடக்கும் இடத்தை களரி என்று அழைப்பார்கள். இந்த களரி நாலா பக்கங்களும் இருந்து மக்கள் பார்க்கக் கூடிய விதத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியாக கூறப்பட்ட நாட்டுக்கூத்து வடமோடி, தென்மோடி என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. இந்த நாட்டுக்கூத்து வரலாறுகளையும் சரித்திரங்களையும் கூறுபவையாக அமைந்துள்ளது. ஆதிகாலத்தில் படிப்பறிவு இல்லாத பாமரமக்களுக்கு கதைகளையும் வரலாறுகளையும் இலக்கிய வடிவமாக எழுதி இருந்தால் அது அம்மக்களுக்கு விளங்காமல் இருந்திருக்கும் அதற்காகவே நாட்டுக் கூத்தினூடாக பாட்டுக்களுடனும் ஆடலுடனும் அவற்றை மக்கள் மத்தியில் வெளிக்காட்டினார்கள். அவ்வாறு வெளிக்காட்டப்பட்டவை நளவெண்பா, நல்லதங்காள் போன்ற கதைகளாக அமைந்தது. நாட்டுக் கூத்தானது இசை, லயம், தாளம் என்பவற்றோடு காணப்பட்டது. இந்த நாட்டுக் கூத்தானது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குவதுடன் பழங்காலந் தொடக்கம் தற்காலம் வரை அது மறையாமல் காணப்படுகின்றது.

அடுத்து கிராமிய பாடலை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த கிராமிய பாடலானது அவர்கள் செய்கின்ற தொழில்களைக் கொண்டு அந்த பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றதை ஒரு பிள்ளை பிறப்பது தொடக்கம் அது வளர்ந்து இறக்கும்

கட்டுரைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது

வரை கிராமிய பாடல்கள் பிணைந்து காணப்படுகின்றன. ஒரு பிள்ளை பிறந்து உறங்க வைப்பதற்காக தாயானவள்,

“ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆரடித்து நியமுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லியமு
ஆக்கினைகள் செய்திடுவோம்”

என்று பாடி பிள்ளையை நித்திரை கொள்ளச் செய்கின்றாள். மற்றும் தொழில்கள் செய்யும் போது அலுப்பு வராமல் நாட்டார் பாடல்களை பாடுகின்றார்கள். அந்த வகையில் வேளாண்மை வெட்டப்போகும் முன்னர்

“அருவி வெட்டப் போகும் பெண்ணே
அரிவாளைக் கொண்டா
நான் அறியாமல் சொல்லிவிட்டேன்
பழஞ்சோற்றைக் கொண்டா”

என்று பாடுகின்றார்கள். இவ்வாறாக இந்த நாட்டார் பாடல் இலக்கியங்களும் எமது பிரதேசமான மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. தற்காலத்தில் இந்த நாட்டார் பாடல் அதிகமான திரைப்படங்களில் பாடல்களாகவே வந்துள்ளன. உதாரணமாக “மாங்குயிலே பூங்குயிலே சேதி ஒன்று கேழு” என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம். இப்படியான பாடல் கொண்ட ஒரு இலக்கியமே நாட்டார் இலக்கியங்களாகும்.

மேலும் கொம்புமுறி விளையாட்டைப் எடுத்துக் கொண்டால் இந்த கொம்பு முறி விளையாட்டானது வடசேரி, தென்சேரி என பிரிக்கப்பட்டு இவ்விளையாட்டு நடைபெறுகின்றது. இது ஒரு இடமும் நேரமும் குறித்து இந்த விளையாட்டு நடைபெறும்.

கோவை பனிச்சேலை கொய்துடுத்து
கொம்பு முறி விளையாடையிலே
வேலப்பர் வந்து வடம் பிடிக்க
மெத்தென்று சென்றதே தோழி” என்றும்
“வடசேரியார் கொம்பு எங்கே? எங்கே?
வண்ணானின் பாணைக்குள்ளே
தென்சேரியார் கொம்பு எங்கே? எங்கே?
தேரிந்மேலே மேலே...”

என்று இக்கொம்புமுறி விளையாட்டை விளையாடும் போது பாடல்களைப் பாடி விளையாடி

னார்கள். இதனால் இந்த நாட்டார் இலக்கியம் பாடல்களின் மூலம் வளர்ச்சி பெற்றது என்று குறிப்பிடலாம்.

மேலும் நாட்டார் இலக்கியம் என்று கூறும் போது ஒருவர் சுவைத்தவற்றை சுவைத்த வாறே வெளிப்படுத்துவது ஆகும். அவ்வாறு சுவைத்தவற்றை எவ்வாறு என்றாலும் வெளியிடலாம். அதாவது பாடல்கள், கதைகள் என்பவற்றின் மூலம் வெளியிடப்படுவதே இலக்கியமாகும். ஆதிகாலத்தில் வெளியிடப் பட்டுள்ள இலக்கியங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. ஆனால் தற்காலத்தில் தோற்றம் பெறுகின்ற இலக்கியங்கள் கவிதைகளாகவும் பாடல்கள் வடிவிலும் வெளியாகின்றது.

கோலாட்டம் என்னும் போது பெண்கள் ஆடும் ஆட்டமாகும். கையில் கோல்களை வைத்துக் கொண்டு வட்டமாகவும் வேறு வடிவங்களாகவும் நின்று கோலாட்டப் பாடல்களைப் பாடி கோலில் கோலை அடித்து ஆடுவார்கள். இதனைப் போன்றதே கும்மி நடனமுமாகும்.

வசந்தனை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வசந்தன் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த வசந்தன் கூத்து கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் தொடங்குவதில் இருந்து இவ்வசந்தன் கூத்தில் வசந்தன் பாடல்கள் பாடப்படும். பாட்டுக்கேற்ப சிறுவர்கள் ஆடுவார்கள்.

மாரியம்மன் தாலாட்டு, பொன்னாஞ்சல் ஆட்டுதல், திருப்பாவை ஆட்டுதல் என்பனவையும் நாட்டார் இலக்கியத்தில் அடங்குகின்றன. அவ்வாறு காணப்படும் பாடல்களின்

“அமிர்தவள்ளி பூரணி நளினவழிகாரணி
சொனவழி கேளணி...”

எனத் தொடங்கும் பாடலையும்

“அம்மா நீ ஓடிவர வேண்டுமம்மா...”

எனத்தொடங்கும் பாடலையும் எடுத்துக் காட்டலாம். இவ்வாறாக இந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன.

மேலும் இந்த நாட்டார் இலக்கியங்களுள் அடங்குவதுதான் விசுவைத்தியம் ஆகும். இந்த விசுவைத்தியமானது என்ன என்ன விசங்களுக்கு

என்ன என்ன வைத்தியங்கள் செய்யலாம் என்று கூறுகின்றது. இதனோடு தொடர்புடையது குறிபார்த்தல், சாத்திரம் சொல்லல், போன்றவைகளும் இந்த நாட்டார் இலக்கியங்களுள் அடங்குகின்றன. இவைகள் ஒரு இலக்கிய வடிவில் எழுதி புத்தக வடிவில் காணப்படுகின்றன. இவ் விசுவைத்தியத்தில் எமது பிரதேசமும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது.

இலக்கியங்களும் கலைகளும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளன. இதனால் தான் இலக்கியங்கள், கலைகளாகவும் கலைகள் இலக்கியங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டு இலக்கியமானது எமது மட்டக்களப்பு பிரதேசம் முழுதும் தமிழ் மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. இதனால் இங்கு தோற்றம் பெற்ற நாட்டார் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் தமிழ் இலக்கியங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

சித்திரை மாதங்களில் பாடல்கள் பாடி வீதி வீதியாக சித்திரப்பாவை பாடி ஆடிக்கொண்டு செல்வார்கள். மேலும் பழங்காலத்தில் அதிகமான நாட்டார் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றது. அவ்வாறு தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் கதை வடிவிலும் பாடல்கள் வடிவிலும் உருவாகின. அவ்வாறான நாட்டார் இலக்கியங்கள் கண்ணகி கோவலன் கதை என்பன வாகும்.

இவ்வாறு நமது மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் நாட்டார் இலக்கியங்களும் கலைகளும் மற்றும் ஏனைய துறைகளும் சிறப்புற்று விளங்குவதாய் தோனாடு, மாநாடு, மீனாடு என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படுகின்றது. எனவே எமது பிரதேசத்தில் திறமை உள்ளவர்கள் தமது திறமைகளை வெளிக்காட்டி நாட்டார் இலக்கியங்களை வளர்ப்பதற்காக நாட்டார் இலக்கியங்களை உருவாக்கியும் வேறு கலைகளை வளர்த்தும் எமது பிரதேசமான மட்டக்களப்பை வளப்படுத்துவோம்.

விழா சிறப்புற்று மலர வாழ்த்துக்கூறுகிறது

தர்மா ஓரிசி ஆலை
பிரதான வீதி, ஆரையம்பதி.

**பிரதேச செயலகம், மண்முனைப்பற்று, ஆரையம்பதி
பிரதேச சாகித்திய விழா - 2000
கலாசாரப்போட்டி முடிவுகள்**

பாடசாலைமட்டப்போட்டி		வெற்றிபெற்றவர்களின் விபரம்
01. கட்டுரைப்போட்டி	1ம் இடம்	செல்வன்.பூபாலிள்ளை ரஜிகுமார்
	2ம் இடம்	விநாயகர் மகாவித்தியாலயம், கிரான்குளம். செல்வி. முகம்மது ஜி.பர் ஜெஸ்லியா
	3ம் இடம்	மட்/காங்கேயனோடை அல்-அக்ஸா மகாவித்தியாலயம் செல்வன். முகம்மது ஹிறுறு முகம்மது அஸ்மி மட்/காங்கேயனோடை அல்-அக்ஸா மகாவித்தியாலயம்
02. பேச்சுப்போட்டி	1ம் இடம்	செல்வன். பஞ்சாட்சரம் சுதர்சன்
	2ம் இடம்	விநாயகர் மகாவித்தியாலயம், கிரான்குளம். செல்வன். நேசகுமாரன் விமலராஜ்
	3ம் இடம்	விநாயகர் மகாவித்தியாலயம், கிரான்குளம். செல்வி கோ.விஜிதா ஆரையம்பதி இ.கி.மி. மகாவித்தியாலயம்.
03. கிராமிய நடனப்போட்டி	1ம் இடம்	மட்/காங்கேயனோடை அல்-அக்ஸா மகாவித்தியாலயம்
திறந்த போட்டிகள்		வெற்றிபெற்றவர்களின் விபரம்
01. கவிதைப்போட்டி	1ம் இடம்	திரு.மாமாங்கம் அழகுதரை
	2ம் இடம்	'முகுந்தா', மெயின் வீதி, கிரான்குளம்.
	3ம் இடம்	திரு.கந்தசாமி மோகனதாசன் கிரான்குளம் -07 செல்வி செல்லத்தம்பி அமிர்தேஸ்வரி 'அமிர்தவாசா',ஆரையம்பதி-01.
02. சிறுகதைப்போட்டி	1ம் இடம்	செல்வி செல்லத்தம்பி தமிழ்ச்செல்வி
	2ம் இடம்	'தவபதி', ஆரையம்பதி -01 செல்வன் ந.செந்தூரன் ஆரையம்பதி இ.கி.மி.மகாவித்தியாலயம்.
03. சமூக நாடகப்போட்டி	1ம் இடம்	பூம்பொழில் கலாமன்றம்
	2ம் இடம்	புதுக்குடியிருப்பு - 05 மட்/காங்கேயனோடை அல்- அக்ஸா மகாவித்தியாலயம்.
04. நாட்டுக்கூத்து	1ம் இடம்	கிருஷ்ணா கலைக்கழகம், புதுக்குடியிருப்பு தெற்கு.
	2ம் இடம்	மட்/காங்கேயனோடை அல்-அக்ஸா மகாவித்தியாலயம்.

நன்றி

- ஊக்கமளித்து வழிகாட்டி நெறிப்படுத்திய பிரதேச செயலாளரும் பேரவைத் தலைவருமான திரு.க.சிவநாதன் அவர்கள்
- துணைநின்று உதவிய உதவிப் பிரதேச செயலாளரும் பேரவையின் உபதலைவருமான திரு.வெ.தவராசா அவர்கள்
- திட்டமிட்டு நல்-ஆலோசனைகள் தந்து இறுதிவரை பக்கபலமாய் நின்று ஒத்துழைத்த கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள்
- விழா சிறப்படைய உதவிய கிராம உத்தியோகத்தர்கள், சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்கள்,செயலக உத்தயோகத்தர்கள்.
- போட்டி நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு ஆதரவு தந்த கல்வித் திணைக்களம், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், கலைஞர்கள், கலைக்கழகங்கள்.
- போட்டி நடாத்த இடம் தந்துதவிய மட்/ இராமகிருஷ்ண மிஷன் தமிழ் வித்தியாலய அதிபர், கல்வித்திணைக்களம்.
- நடுவர்களாக பணியாற்றி ஒத்துழைத்த பெருந்தகைகள்
- விழா சிறக்க பங்களிப்பு வழங்கிய பிரதம, சிறப்பு விருந்தினர்கள், சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், பத்திரிகையாளர்கள்.
- மலர்சிறப்புறு ஆசியுரை வழங்கிய - வாழ்த்திய அதிகாரிகள். ஆக்கங்கள் தந்துதவிய அறிஞர்கள்
- அட்டைப்படத்தை அழகுற வரைந்து தந்த ஓவியர் ஈ.குலராஜ் அவர்கள்
- விளம்பரம் மூலம் நிதி உதவி அளித்த வர்த்தகப் பிரமுகர்கள், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், மற்றும் உதவிவழங்கிய 'சாரம்' அரச சார்பற்ற நிறுவனம், சனசமூக நிலையங்கள்.
- பின்னணியில் நின்று ஆலோசனைகள் வழங்கிய நண்பர்கள், மலர்க்குழு உறுப்பினர்கள்
- சாகித்திய விழா சிறப்பாக நடைபெற மண்டபத்தைத் தந்துதவிய மட்/ இராமகிருஷ்ண மகாவித்தியாலய அதிபர்.
- வெற்றி பெற்ற போட்டியாளர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்க நிதியுதவி வழங்கிய இந்துசமய கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசன், வடக்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப்பணிப்பாளர் திரு.எஸ்.எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்கள்.
- மேலும் சாகித்திய விழா சிறப்பு மலரின் பொருட்டும் விழாவின் பொருட்டும் நிதி உதவி நல்கிய சமுர்த்தி அதிகாரசபை பிரதேச சபை, மண்முனைப்பற்று கிராமமுன்னேற்ற சங்கங்கள்.
- ஒளியமைப்பு, மண்டப அலங்காரம், வரவேற்பு மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவிய சகலருக்கும்
- மற்றும் அனைத்து வகையிலும், தெரிந்தும் மறைந்தும் உதவிகள் வழங்கிய அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

செயலாளர்

கலாசாரப் பேரவை

Divisional Secretary
Divisional Secretariat
Manmunai Pattu
Arayampathy.

UNITED BOOK CENTRE

Dealers in Stationery & Books

No: 75/A Munai Street, Batticaloa.

- ◆ பாடசாலைப் புத்தகங்கள்
- ◆ பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ◆ சகலவிதமான அப்பியாசக் கொப்பிகள்
- ◆ C.R. கொப்பி வகைகள்
- ◆ காரியாலய உபகரணங்கள்
- ◆ சீனிமா பத்திரிகைகள்
- ◆ இலங்கை, இந்திய வெளியீட்டாளர்களின் சகலவித நாவல்கள்
- ◆ அச்சகத்திற்குத் தேவையான கடதாசி வகைகள், மை வகைகள்
- ◆ கேடயங்கள்
- ◆ போட்டோ பிரதி, FAX பேப்பர் வகைகள்
- ◆ திருமண, பிறந்தநாள், நினைவு நாள் அழைப்பிதழ்கள் (Invitation)
- ◆ புத்தம் புதிய டிசைன்களில் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

யுனைற்றட் புத்தகசாலை

இல: 75/A முனை வீதி, மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி : 065 - 22452

Fax: 065-25434

மல்டி ஓப்செற அச்சகம், அக்கரைப்புற்று